

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM

SỐ 17 - THÁNG 3, 2024

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Vân chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 17 - THÁNG 3, 2024
VỚI SỰ GÓP MẶT:

4. Nguyễn Phan Ngọc An
5. Ý Anh
6. Trần Đại Bản
- 7-8. Trần Quốc Bảo - Virginia
9. Đỗ Bình - France
- 10-15. Châm Tá Nhân Mùi Quý Bồng
16. Trương Minh Châu
17. Nguyễn Vô Cùng / Triệu Bảo
18. Nguyễn Thị Ngọc Dung/ Hà Thượng
Nhân/ Phan Khâm
19. Nguyễn Thị Ngọc Dung
- 20-21. Nguyễn Thị Thanh Dương
- 22-23. Trường Đình - United Kingdom
24. Mạc Phương Đình
25. Ngô Văn Giai
26. Đỗ Thị Minh Giang
- 27-28. Tâm Minh Ngô Tằng Giao
- 29-30. Quang Hà
31. Lý Hiểu
32. Vũ Hối
33. Diễm Hoa
34. Phương Hoa /Minh Thúy Thành Nội
35. Song Hoa
- 36-37. Thái Hưng Phạm Gia Hưng
- 38-39. Githéa Hoàng Hy
40. Phan Khâm
41. Hoàng Song Liêm
42. Như Liên
43. Nguyễn Phú Long / Kim Chi
44. Tuệ Nga
45. Đăng Nguyên
- 46-47. Cao My Nhân
48. Kha Oanh
49. Kim Oanh - Úc Châu
50. Y Thy Võ Phú
51. Nhất Phương
52. Thủy Lâm Synh
53. Hương Cau Cao Tân - Canada / Bà
Huyện Thanh Quan
54. Thanh Thanh
55. Thanh Thanh/ Hoàng Hương Trang
56. Vương Thanh/Tuệ Nga
57. Hạ Thái Trần Quốc Phiệt
58. Nguyễn Mây Thu - France
59. Tuệ Trung Lê Trọng Dũng
60. Minh Thúy Thành Nội
61. Thy Lệ Trang
62. Hoa Văn

Những dòng tâm thức trở về tim

Làm kẻ lưu vong biệt cố hương
Tâm tư trần trở suốt đêm trường
Nhìn về cố quốc xa ngàn dặm
Thăm thẳm chân trời xanh đại dương

Nơi đây nắng hạn thiếu mưa rơi
Mòn mỏi thâu đêm với cuộc đời
Thấy nhớ thấy thương người phận bạc
Thâm tình phải chia cách đôi nơi...

Những dòng tâm thức trở về tim
Đẹp tuổi ô mai nét dịu hiền
Thành phố mình tuy không rộng lớn
Nhưng tình người tình bạn vô biên

Quê tôi trái ngọt với cây lành
Áo trắng thiên thần giấc mộng xanh
Yêu lắm con đường đầy phượng đỏ
Chiều tan trường chậm bước chờ anh

Hai đứa chung nhau một mái trường
Lần đầu gặp gỡ thoáng tơ vương
Nhìn nhau e ấp tình như đã
Rộn rã trong lòng xuân ngát hương

Em bước theo anh đến giáo đường
Nghe hồn man mác chút niềm riêng
Lâm râm anh khấn lời đốn thệ
Cầm lấy tay em dệt ước nguyện

Rưng rưng trong mắt đôi dòng lệ
Biết Chúa thương mà cho chúng ta
Kết hợp mỗi duyên nhiều ước mộng
Hay vì khác đạo phải chia xa!

Anh lễ nhà thờ, em lễ chùa
Chắc tình hai đứa chẳng chung cùng
Xa xa nghe tiếng kinh cầu nguyện
Chuông đổ từng cơn nóc giáo đường

Rồi chinh chiến lan tràn thôn xóm
Anh bỏ mái trường xa cả em
Quên Chúa, quên luôn ngày chủ nhật
Chiến y buồn thăm thẳm trời đêm...

Rồi anh đi mãi mãi không về
Dâng hiến đời trai cho núi sông
Trường cũ người xưa mòn mỏi đợi
Phượng buồn rũ chết dưới màn sương...

Chiều nay nhạt cánh hoa tàn rụng
Tiếc nhớ làm sao một mối tình
Hơn bốn mươi năm dài cách biệt
Tóc phai màu, tình vẫn không phai

Từ non nước mang màu tang tóc
Em đã xa và đã mất anh
Trường cũ thầy xưa đâu thấy nữa
Chuyện chúng mình nhức buốt thâu canh

Nhìn gương điểm phấn tô son lại
Mong gặp người xưa cạn nỗi niềm
Dẫu biết nghìn năm không gặp nữa
Tình anh em giữ trọn trong tim...

NGUYỄN PHAN NGỌC AN

Lời cho mưa

(Riêng tặng anh Nguyễn Lân và Diễm Hoa)

Mưa làm lòng tôi chùng xuống, nhìn ngày chậm lại như không muốn trôi. Và sáng nay, khi ngắm những hạt mưa lung linh phủ đầy khóm trúc trước nhà, tôi cũng như thế, lặng nghĩ rất chậm theo mưa từng giọt từng giọt, những giọt nước trong suốt thật đẹp, thật tinh khiết. Trời mây xám mờ, mưa phun bay qua chầm chậm, mưa mong manh rơi, khóm trúc xanh ướt bên ngoài cửa sổ, một không gian an tĩnh để lòng mình cứ thế mềm trôi...

Tự nhiên nhớ lại những khúc mưa rời tôi dành cho *Mong Manh*. Không biết bao lần mưa đã tình tự trôi vào thơ cùng tôi, đọc lại vẫn thấy một điều gì đó bồi hồi, cảm xúc trở về dâng đầy qua từng chữ, từng câu. Những *Chuyển*, *Khởi*, *Khát*, *Nối*, *Chờ*,... Những hạt mưa xưa lặng lẽ rơi thấm đẫm lòng tôi, từng hạt, từng hạt...

Chuyển

*Hình như tiếng mưa rơi
Buông thả nhẹ từ trời
Lay thức hồn đêm dậy
Nghe đất chuyển mùa khơi.*

Khởi

*Tự thình không giữa lặng yên ban sáng
Pha lê rơi nghìn sợi nhỏ rất ngoan
Đàn chim về cây vui như nở lá
Mưa khởi mùa cành run rẩy hân hoan.*

Gió lay qua, những giọt mưa trôi xuôi theo lá trúc lìa cành, những giọt mới lại tụ, cứ thế mưa như vui đùa, động, trôi, trôi, động, và rơi... nhẹ nhàng vào thơ cùng tôi.

*Hạt mưa đọng trúc rất tình
Mưa rơi như thể riêng mình với ta
Trúc xanh đùa giọt mưa ngà
Mưa trôi trôi động chỉ là mưa qua.*

*Hạt mưa đậu trúc đầu cành
Mưa trong ý động thơ nhành trúc xanh
Tâm mềm nhìn giọt long lanh
Chữ trôi theo nước chảy lành an nhiên.*

Ý Anh

Vero Beach, 02/09/2024

THƯƠNG VỀ XỨ HUẾ CỦA TÔI

*Xin gửi về em vạt nắng vàng
Mùa xuân yêu dấu thuở em mang
Bao nhiêu khúc hát ngày xưa ấy
Nhớ những hẹn hò buổi học tan*

*Ôi Huế ngàn năm vẫn nhớ thương
Những ngày thơ mộng đẹp sân trường
Sông Hương Núi Ngự bao hoài niệm
Khúc hát Nam Bình mãi vấn vương*

*Chiều nay ai đợi bến Vân Lâu
Tiếng sáo từ xa vọng nổi sầu
Đò dọc đò ngang trăng sáng tỏ
Tiếng hò mái đẩy bến giang đầu*

*Tôi về thăm Huế xưa yêu dấu
Năm tháng phong sương tóc úa màu
Cầu cũ đứng nhìn theo sóng nước
Hỏi lòng, vạt nước cuốn về đâu?*

Đại Bàng (Trần Đại Bản)

Lũy Tre Ấp Ủ Hồn Quê

Làng tôi sau lũy tre xanh
Bóng tre ấp ủ mái tranh muôn đời
Thân cây hướng thẳng lên trời
Ruột trong rỗng, tựa lòng người vô tư

Chữ rằng: “Tiết Trục Tâm Hư” (*)
Tiết so quân tử; Tâm như đại hiền
Trúc tre, bửu vật thiên nhiên
“Lộc Trời” ban xuống khắp miền nông thôn

Giúp người trọn cuộc sinh tồn
Xem như Quốc tủy, Quốc hồn Nước ta
Việt Nam Đệ Nhất Cộng Hòa
Trúc tre biểu tượng, coi là Quốc Huy

Thuở xưa, Thánh Gióng uy nghi
Nhỏ tre đuổi giặc, cứu nguy Sơn Hà
Thời nay, rào dậu làm nhà
Cột kèo phên liếp... toàn là trúc tre

Trên sông tre ghép thành bè
Lạt tre, đan rổ rá nia dần sàng...
Cây tre già, trước đình làng
Đỉnh cao chót vót, Cờ Vàng tung bay

Mầm non, măng trúc, măng mai
Miếng ngon dân dã, mấy ai chưa từng
Vô vàn vật liệu cần dùng
Lấy tre biến chế, nói chung tuyệt vời

Trúc tre đa dụng cho người
Bóng tre, nương nấu cuộc đời an vui
Bốn mùa tre vẫn xanh tươi
Lũy tre ấp ủ muôn đời hồn quê.

Trần Quốc Bảo
Richmond, Virginia

(*) **Tiết trục tâm hư:** 節直心虛

Căn cốt ngay thẳng, Khí tiết chính trực;
Tâm vô tư, Không chất chứa trong lòng điều thị phi.
Nghĩa đen: cây tre ngay thẳng hướng thiên, ruột tre trống rỗng;
Nghĩa bóng: người quân tử tiết tháo chính trực, tâm hồn trong sáng vô tư.

Nhớ Ông Thầy Cô

Hà Nội cuối Thu 1926 (*)
Có trận lụt, lâu đến sáu bảy ngày,
Bó gối ngồi nhà, rậm rịt chân tay!
Tản Đà bèn rủ Nguyễn Công Hoan dạo phố
(**)

Ra ngoài đường, thấy rác rưởi vô số,
Hai vị bèn gọi một chiếc xe tay.
Người kéo xe là ông lão ốm gầy,
Đôi bạn thơ văn, lên xe mà ái ngại!

Nên ngỏ lời: - "Ông cứ kéo chậm rãi,
Chúng tôi dạo chơi chẳng mục đích gì,
Hễ mệt thì nghỉ cho khỏe hãy đi."
Ông lão cảm động, vòng tay bái tạ .

Nâng càng lên, rồi kéo xe thông thả,
Trong lúc hai người nói chuyện văn chương,
Tản Đà cao hứng, ngâm thơ Tú Xương,
Giọng sang sáng, bài "Áo bông che bạn"

Thơ rằng: "Ai ơi có nhớ ai không?
Trời mưa một mảnh áo bông che đầu
Nào ai có tiếc ai đâu!
Áo bông ai ướt, khăn đầu ai khô?"

Người đi Tam đảo, Ngũ hồ
Kể về khóc trúc, than ngô một mình
Non non nước nước tình tình
Vì ai lặn lội, cho mình ngẩn ngơ..."

Giọng ngâm dứt, bỗng xảy chuyện bất ngờ...
Ông phu xe quay lại khen hay nức nở!
Khiến cho nhị vị ngạc nhiên mừng rỡ,
Bèn hỏi: "Chắc cụ cũng nghiệp văn thơ?"

"-Dạ, bầm lão phu vốn trước ... Thầy Đồ,
Vì thế sự xoay chiều, nên mặt vận!
Đành chọn nghề kéo xe... tuy lặn lội,
Nhưng đi dọc ngang, thỏa chí tang bồng"

Hai người vội xuống xe vái chào ông,
"-Xin Thầy xá lỗi bất tri thất kính!"
Rồi rước Thầy tới bờ hồ Hoàn Kiếm,
Bày tiệc hội ngộ, dâng chén tôn sư!

Nhân Tản Đà tiền bán báo sẵn dư,
Bèn đốc hồ bao biểu Thầy kín đáo.
Ôn lại chuyện xưa "Tôn Sư trọng đạo"
Dù không học thầy, vẫn trọng tôn thầy!

Để làm gương, các bạn trẻ hôm nay,
Phải tôn trọng Thầy Cô như Cha Mẹ!
Phần thể xác, ơn cha sinh mẹ đẻ,
Phần trí khôn, un đúc bởi cô thầy

Một Chữ Là Thầy, Nửa Chữ Cũng Là Thầy!

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

(*) - *Chuyện này do nhà văn Nguyễn Công Hoan tự thuật, nhan đề Tôn Sư Trọng Đạo, có đăng trong cuốn Tuyển tập Nguyễn Công Hoan (1968)*

(**) *Tản Đà (1889-1939) nhà Thơ, nhà Văn, nhà viết Kịch. Quê tại làng Khê Thượng, tỉnh Sơn Tây. Thơ văn của ông trác tuyệt, được suy tụng hàng Thi bá.*

Nguyễn Công Hoan (1903-1977) quê làng Xuân Cầu, huyện Văn Giang, tỉnh Bắc Ninh.

Văn nghiệp của ông gồm 300 truyện ngắn, 30 truyện dài. Nhiều tác phẩm rất nổi tiếng như: Lá ngọc cành vàng; Cô giáo Minh; Kép Tư Bền; Tắt lửa lòng. v.v

NẠNG GỖ

*Ngày tháng trôi đi, buồn vẫn đọng!
Trên dòng chinh chiến đã rêu phong.
Súng gươm lặng lẽ vào quên lãng,
Khấp khểnh đường chiều, chiếc nạng cong!*

Đỗ Bình Paris

ĐỜI ĐỜI

Môi khô đắng bụng đói cào rời rã
Những tù nhân thân còn chút xương da
Bước liêu xiêu đoàn người như xác lá
Nhìn quanh đây toàn những nỗi xót xa!
Rừng thay lá bỗng nghe đời mù mịt
Chén cơm chiều còn hiện nửa giấc mơ
Gió đông bắc lạnh đường về xa tít,
Trời vẫn xanh, sông núi vẫn ơ thờ!
Trong ngục tối ngày vẫn dài thăm thẳm
Thiếu tiếng người và màu nắng xa xăm.
Đời hiu quạnh hồn nhạt dần say đắm
Thương bài thơ cũng héo úa âm thầm!
Ta muốn thét cho đời vơi thê thảm
Theo hồn thơ chờ về cõi trăm năm.
Con đường cũ có nắng vàng mây trắng
Mắt tự do chắc phố cũng buồn giăng?
Chủ nghĩa hồng sao quê hương xa lánh
Ta ngồi đây vọng tưởng những ngày xanh.

Đỗ Bình Paris

ĐÊM TIỀN ĐÓN

Áo trận phong sương dốc núi mòn
Rừng đêm cô quạnh mảnh trăng non.
Sông dài uốn khúc dòng không chảy
Vài mái tranh xiêu nóc chẳng còn!
Nơi đây rừng núi mây sương phủ
Ngày tháng vàng theo chiếc lá thu
Mỗi bước bầy mình giăng khắp lối
Đường đêm rờ rợn cõi âm u.
Tiếng đế tí tê từng ngắt đoạn
Lập lòe đom đóm ngỡ hồn oan,
Lung linh nổi chết màu sương đục
Rình rập đâu đây móng quỷ choàng.
Không gian hờ hững, quen bom đạn
Người lính nằm queo máu đã khan!
Chiến địa hận thù mờ khước mắt
Một tràng tiếng nổ bóng đêm tan!!!

Đỗ Bình Paris

Mời quý bạn đọc một bài thơ phóng tác
từ một chuyện tình cảm động viết bởi Nguyễn N.

KIỆP SAU ĐỪNG NÓI LỜI XIN LỖI

Đây là câu chuyện một phụ nữ
Ở Quy Nhơn trước năm bảy lăm
Khi miền Nam bị Cộng nhuộm đỏ
Một câu chuyện tình đẹp, thương tâm.

Lần đầu khi hai người gặp nhau
Nàng mới tròn mười sáu tuổi đầu.
Tóc bỏ đuôi gà, người nhỏ xíu.
Đôi môi mỏng, coi lém lỉnh sao.

Hôm ấy ba nàng đi làm về
Dẫn theo một thanh niên ngoại quốc,
Còn trẻ măng, nét hơi “baby”
Chàng nhìn nàng, đôi mắt không chớp.

Nàng vênh mặt, nhìn chàng, và hỏi:
“Tôi có gì lạ lắm hay sao?”
Chàng ngượng ngùng lí nhí xin lỗi
Làn da trắng trên mặt đỏ au.

Ngay từ đó, bị nàng thu hút,
Chàng dường như hồn vía mất luôn.
Nàng thì vẫn tỉnh bơ như thường
Chẳng bận tâm một ly nào hết.

Chàng là người phụ tá ba nàng,
Nên sau đó xin được phép ông
Thuê căn phòng trên lầu còn trống
Để có dịp gặp nàng thường xuyên.

Dù không mấy để ý đến chàng
Nhưng rồi nàng dần dà cũng biết
Chàng từ Hoa Kỳ đến Việt Nam
Sau khi đã tốt nghiệp Đại Học.

Chàng năm nay hai mươi bốn tuổi.
Việt Nam là nhiệm sở đầu tiên.
Nhưng một điều hết sức ngạc nhiên
Là tiếng Việt chàng nói rất sôi.

Đào tạo từ trường lớp đảng hoàng
Rất lưu loát, và bằng giọng Bắc.
Chàng ít nói, nghiêm nhưng hiền lành
Gặp nàng, mặt chàng đỏ như gấc.

Tinh nghịch nàng hay chọc phá chàng
Một hôm nàng bỏ quả ớt đỏ
Vào miệng, giả nhai, rồi khen ngon,
Và bảo chàng “Anh ăn thử”

Chàng nghe lời, nhai liền quả ớt.
Rồi chàng sặc, chàng ho, trào nước mắt
Nàng nhà ngay quả ớt còn nguyên
Và ôm bụng phá ra cười ngất.

Chàng đứng dậy, lảng lạng lên lầu.
Buổi tối đó không thấy chàng xuống
Nàng nhờ đứa em lên, đem theo
Ly sữa đậu nành cho chàng uống.

Đứa em lên, rồi xuống, nói rằng
“Không thấy anh ấy ở đâu hết.”
Mấy ngày sau, vẫn vắng bóng chàng
Ba nàng nói chàng đi công tác.

Một tuần sau chàng mới trở về
Thấy nàng, chàng không chào, tặng lờ.
Xách vali, lên lầu, đi thẳng.
Và sau đó, với nàng, làm lơ.

Nàng hết sức bực mình, tự ái.
Và thế là từ đó hai người
Bỗng nhiên đều tiết kiệm câu nói
Không ai nói với ai một lời.

Một tối kia từ trường về nhà
(Học luyện thi ở một trường tư)
Xe đạp nàng bỗng nhiên xẹp bánh.
Đường tối, vắng, nàng rất âu lo.

Thì may sao, chàng lái xe qua
Ngừng lại, và giúp đưa nàng về.
Đọc đường cả hai đều im lặng.
Không một câu nói nào thốt ra!

Mãi đến khi đã về đến nhà
Chàng mới nhìn nàng, mắt đỏ hoe:
“Tại sao em ghét tôi quá thế?”
Nàng đáp ứng: “Ghét anh hồi nào?”

Chàng nhỏ nhẹ: “Vậy thì tại sao
Em cười khi em làm tôi khổ?”
Nàng không biết trả lời thế nào
Vội xuống xe, đi thẳng vào cửa.

Đêm hôm ấy, chập chờn mắt ngủ
Nàng cứ thấy hiện hiện lung linh
Ánh mắt chàng, vương vất nỗi buồn
Tha thiết một mối tình muốn tỏ.

Sáng hôm sau không thấy chàng xuống
Chiều đi học về vẫn vắng chàng
Ba nàng nói chàng về Mỹ gấp
Và sẽ trở lại sau một tuần.

Những ngày vắng chàng, như thiếu thôn
Nàng cứ ra, vô, ngủ không yên.
Ngày chàng trở lại, nàng mừng lắm,
Mắt long lanh, cười nói huyên thiên.

Chàng đặt vali xuống, nhìn nàng,
Rất dịu dàng, tràn đầy âu yếm:
“Em nhớ tôi? Có đúng thế không?”
Nàng xấu hổ, chạy vào phòng trốn.

Một tháng sau, sinh nhật mười bảy,
Mời bạn bè, một đám choai choai,
Đến chung vui, nói cười âm ỉ.
Tiệc tan rồi, về phòng, lầu hai.

Nàng thấy chàng đứng chờ trước cửa,
Trong tay cầm một bó hồng nhung.
Chàng trao nàng, cười, rồi lặng lẽ,
Lên lầu ba, trở về phòng mình.

Ôm bó hoa, tim nàng đập loạn.
Thấy có gắn một tấm thiệp mỏng,
Nàng mở xem, cảm động, rưng rưng.
Trên tấm thiệp, một bài thơ ngắn:

“Em của tôi: *

Lần đầu gặp em, em đẹp như một bức tranh. *
Lần thứ hai gặp, em tinh quái như một con mèo. *
Lần thứ ba gặp, con mèo đánh cắp trái tim tôi. *
Bây giờ, tôi bắt đền... em để trái tim tôi ở đâu? *
Tôi muốn xin em trả lại...!” *

Nàng như lịm đi trong hạnh phúc
Nhưng đồng thời, xấu hổ chết được.
Sáng mãi không dám ra khỏi phòng
Và suốt đêm, mất ngủ, trần trọc.

Và thế là hai người yêu nhau
Rất nồng nàn, nhưng mà kín đáo.
(Do tập tục và vòng lễ giáo)
Với cả hai, là mối tình đầu

Mối tình nàng, bắt đầu như vậy.
Rất nhẹ nhàng, hết sức dễ thương.
Nhưng rồi tháng tư, bảy lăm ấy
Miền Nam bỗng gặp cảnh nhiễu nhương.

Một buổi sáng, đi họp khẩn cấp,
Ở Sài Gòn, chàng không trở về.
Toàn bộ nhân viên Ngoại Giao Mỹ
Được lệnh lập tức trở về quê.

Chàng gọi điện thoại cho ba nàng,
Xin giúp ông đưa cả gia đình
Qua tị nạn Cộng Sản bên Mỹ
Nhưng ba nàng trả lời là không.

Chàng nói với ông chàng yêu nàng
Và xin ông cho chàng được cưới.
Nhưng ba nàng một mực từ chối
Nhất quyết không chịu rời quê hương.

Những chuyện này nàng không hay biết,
Cứ thấp thòm đợi chờ chàng miết.
Thầm trách chàng sao quá vô tâm.
Ra đi không một lời giã biệt.

Rồi sau ngày ba mươi, tháng tư
Ba nàng phải đi tù “cải tạo”
Gia đình tan nát như lá thu.
Cuộc sống ngập tràn những khổ não.
Rồi sau đó miễn cưỡng lấy chồng.
Hy vọng thoát cảnh sống tang thương.
Hai vợ chồng tương đối êm ấm,
Nhưng bà mẹ chồng quá tai ương.

Cảnh mẹ chồng, nàng dâu khắc nghiệt.
Mệt mỏi cả tinh thần, thể xác
Khiến cho nàng thất vọng vô cùng
Mà vẫn phải suốt ngày quần quật.

Đưa con gái đầu tiên ra đời
Nhưng tường vắn nạn sắp qua rồi.
Không ngờ mẹ chồng thêm chì chiết.
Khiến cho nàng thờ không ra hơi.

Có lúc nàng chịu không nổi nữa
Nói với chồng nàng muốn ly dị.
Nhưng phát hiện mang thai lần hai
Chuyện chia tay đành để lần nữa.

Thời gian này, nhớ chàng quay quắt.
Nàng chỉ biết ôm con mà khóc
Ba nàng khi ra tù trở về
Mọi chuyện mới kể cho nàng biết.

Ông thờ dài, bằng giọng ân hận:
“Biết thế thì ta đã gả con
Và bỏ nước đi không vương bận!”
Hiểu ra, nàng chỉ biết khóc thầm.

Nàng đoán chắc chàng cũng đau khổ.
Khi bỗng nhiên phải xa cách nhau.
Buồn cho một cuộc tình lỡ dở,
Tủi cho phận số mình lao đao.

Một ngày kia có một người lạ
Việt kiều trở về từ bên Mỹ
Đến gặp Ba Má nàng và đưa
Một phong thư có ghi địa chỉ.

Trong đó có số tiền kha khá
Cùng với số điện thoại của chàng.
Nhận lá thư từ tay Ba Má,
Nàng đọc mà nước mắt rưng rưng.

Biết chàng vẫn tha thiết yêu mình.
Nàng cảm thấy lòng trùng hãn xuống.
Lá thư giữ như một kỷ niệm
Tuổi thanh xuân và một cuộc tình.

Mang thai lần này nàng quá yếu.
Nổi nhọc nhằn, sa sút tinh thần,
Thai bẩy tháng, mà bụng nhỏ xíu
Thân hình gầy như da bọc xương.

Bồng một tối chồng đi làm về
Ở trong phòng cùng mẹ nhờ to.
Rồi sau đó chồng cho nàng biết
Quyết định là vượt biên, sẽ đi.

Chồng nàng nói rằng bà mẹ muốn
Anh đi vượt biên chỉ một mình
Nhưng lần đầu tiên, anh ấy dám
Cãi mẹ, nàng phải đi cùng anh!

Rồi vợ chồng, con cái ra khơi
Cùng với một toán mấy chục người.
Gặp giông bão, con tàu rách nát
Tuồng đã chìm, nhưng may, cũng thoát.

Nhưng rồi chỉ ba, bốn hôm sau,
Trên tàu hết nước, máy tàu hư
Môi nứt nẻ, miệng khô, kiệt lực,
Nàng ngất lịm, tưởng chừng đã chết.

Trong cơn mê nàng gặp lại chàng
Sống lại những giờ phút yêu thương.
Cả một trời mộng mơ, lãng mạn.
Và nàng thoát trở lại dương trần.

Hai hôm sau, may gặp tàu cứu.
Nhưng nàng lại rơi vào hôn mê.
 Tỉnh lại, thấy nằm trong bệnh xá
Nàng vẫn tưởng đó là giấc mơ.

Khi đó người y tá bàn xử
Cho nàng biết nàng đến Mã Lai.
Môi nàng nụ cười héo hắt nở
Rồi chột run run đưa bàn tay

Vào ngực áo lấy ra lá thư
Đưa y tá thều thào nhờ gọi
Cho chàng biết tin qua điện thoại
Nàng đã đến bến bờ tự do.

Và nàng lại thiếp đi lập tức.
Hôm sau, có dấu hiệu sinh non.
Các bác sĩ lo lắng hết sức
Cố gắng cứu mạng hai mẹ con.

Trong cơn mê, nghe tiếng chồng khóc
Cảm thấy tay con gái vuốt mặt
Nàng như bỗng lại được hồi sinh
Một lần nữa thoát khỏi cái chết.

Hai ngày sau thì chàng đến đảo.
Được tin nàng, chàng chạy đôn đáo.
Làm đủ cách để đến với nàng
Nhanh còn hơn cả một cơn bão.

Lúc đó nàng đã lại hôn mê
Bác sĩ quyết định mổ, nhưng vì
Bệnh viện nhỏ, không đủ phương tiện.
Chàng đứng nhìn nàng, dạ tái tê.

Biết được nàng đã có chồng con,
Lại mang thai, lòng chàng trĩu buồn
Nhưng đứng trước hoàn cảnh khẩn cấp
Chàng lo ngay mọi sự vuông tròn.

Nói với bác sĩ và chồng nàng
(Sau khi đã tự giới thiệu mình)
Xin chuyển nàng đến bệnh viện lớn,
Dù rằng hy vọng sống mong manh.

Ngay hôm đó, chuyển bằng trực thăng
Đến thủ đô Kuala Lumpur, may mắn
Mọi sự với nàng đều hanh thông
Hai mẹ con, mổ xong, thoát hiểm.

Qua khung kính của phòng hồi sinh
Nhìn đứa bé sinh non, nhỏ xíu,
Trong lồng kính, ngọc ngậy thân mình
Chàng chột nghe lòng mình lắng dịu.

Ngày hôm sau, nói với ông chồng
Chàng xin được đỡ đầu đứa bé.
Rồi sau đó, trước khi về Mỹ
Lúc nàng tỉnh, chàng ghé thăm nàng.

Trên giường bệnh, xanh xao, ốm o,
Chàng nhìn nàng, thương yêu vô bờ.
Nàng nhìn chàng, ngập tràn cảm kích
Trong ánh mắt, biết bao thấm thiết.

Nhưng hai người hết sức giữ gìn
Những yêu thương mình biết lấy mình.
“Phải quên thôi!”, nén lòng tay nhủ.
Cuộc tình xưa, bây giờ đã lỡ.

Ánh mắt nhìn thăm thẳm biển sâu.
Nàng mấp má: “Cho em xin lỗi!”
Chàng cười, cố dấu nét âu sầu:
“Vui đi em, và đừng nghĩ ngợi!”

*“ Có những niềm riêng một đời giấu kín *
Như rong rêu chìm đắm trong biển khơi *
Có những niềm riêng một đời cam nín *
Nên khi xuôi tay còn chút ngậm ngùi ... ” **

Ngày hôm sau, chàng trở về Mỹ
Trước lúc chia tay, gặp chồng nàng,
Chàng đưa một phong bì gói kỹ
Trong đó có để một số tiền.

Ông chồng tự ái không muốn nhận
Nhưng chàng nói là để cho vay.
Rồi khi mà hai người ổn định
Sẽ hoàn lại chàng trong tương lai.

Bốn tháng sau, đến San Jose.
Với tư cách những người tị nạn
Vợ chồng nàng dần dần thích ứng
Cuộc sống mới trong cảnh xa quê.

Vợ chồng chăm chỉ đi học lại
Tốt nghiệp, công việc làm khá quan
Và chỉ ba năm sau họ gửi
Trả chàng số tiền ba ngàn đồng.

Một năm sau, đứa con thứ ba
Ra chào đời, thêm niềm an ủi
Cho cuộc sống lưu lạc xa nhà
Nỗi thương nhớ xót xa mẹ, cha.

Từ đó mỗi năm, dịp lễ lớn,
Sinh nhật các đứa trẻ chàng luôn
Gửi quà cáp cho chúng đều đặn
Với gia đình, như một người thân.

Trong phòng chàng, treo ảnh của nàng
Trên một chỗ thật trang trọng nhất.
Vẫn một lòng một dạ thủy chung
Tình yêu chàng trước sau như một.

Chuyện hai người chàng kể cho Mẹ.
Và dù bà chưa hề gặp nàng
Nhưng cũng có nhiều lần bà đã
Trò chuyện với nàng qua viễn liên.

Hai người đàn bà cùng cảm thông
Và họ trở nên thật thân thiết
Nàng nhận bà là mẹ tinh thần
Các con nàng thành cháu bà hết.

Bỗng một chiều thu, bà gọi nàng
Báo tin dữ, chàng đang ốm nặng.
Tim chàng yếu, mạch máu cần thông.
Nàng bận việc, không đi thăm đặng.

(Ngoài ra chuyện đó cũng tế nhị)
Nàng gửi cho chàng một bó hoa
Và hết tâm cầu xin Thượng Đế
Xin cho chàng nạn khỏi, tai qua.

Hôm chàng xuất viện, nàng gọi thăm,
Nhưng còn yếu, chàng không nói được.
Mẹ chàng trả lời, trong tiếng khóc:
“Nó suốt ngày ôm bó hoa con!”

Suốt hai năm sau, nàng thường xuyên
Gọi chàng qua đường dây viễn liên,
Sức khỏe chàng ngày một suy sụp
Nhưng chàng dẫu, cho nàng yên tâm.

Nhưng một ngày, nàng đang làm việc
Thì mẹ chàng gọi, giọng môi mết.
Báo tin chàng bệnh ngày một tăng
Chắc không thoát khỏi tay thần chết.

Nàng bỏ hết công việc, đi ngay
Đến thăm chàng, như là lần cuối.
Đem theo đứa con gái thứ hai
Chàng đã cứu thoát vùng tăm tối,

Và nhận làm người cha đỡ đầu.
Nhìn chàng nằm trên giường, thoi thóp
Nàng nghe tim mình quặn thắt đau.
Và nàng khóc, như chưa từng khóc.

Nàng khóc cho tình yêu hai người.
Khóc cho một mối tình lỡ dở
Cho người yêu nàng trọn cả đời
(Chàng đã ở vậy, không lấy vợ).

Chàng đã yêu nàng không ngừng nghỉ
Chưa đòi hỏi nàng một điều gì
Người mang một trái tim cao quý
Người không nhận, chỉ biết cho đi.

Trong một phút hiếm hoi, tinh táo
Chàng nhìn nàng, môi hé nụ cười:
“Em vui đi, đừng nên sầu não.
Từ, sinh là chuyện thường trong đời,

Anh cảm ơn Thượng Đế đã cho
Anh cơ hội may mắn được gặp
Và được yêu em những năm qua!”
Nàng cầm bàn tay chàng, nắm chặt:

“Em xin lỗi..” lệ tràn khóe mắt,
Nàng nói khẽ trong một tiếng nấc.
Chàng cười buồn: “Nếu có kiếp sau
Lời xin lỗi, mong không ai nhắc!”

Và sau đó, nhẹ nhàng nhắm mắt.
Chàng lặng lẽ từ giã cõi đời
Thật thanh thản, tuổi dưới năm mươi
Mới bốn sáu, còn bao mộng ước.

Đám tang chàng, một ngày mùa Đông.
Nàng trở về cuộc sống bình thường.
Nhưng con tim mang một khoảng trống
Hình ảnh chàng ngự trị bên trong.

Ba tháng sau, nhận thư luật sư
Mời gặp mẹ chàng, nhận di chúc.
Bà già đi nhiều, sau đám tang.
Hai người ôm nhau, nghẹn ngào khóc.

Mở di chúc nàng mới hay rằng
Chàng để dành một khoản tiền riêng
Cho ba đứa nhỏ lên đại học
Với ước mong chúng sẽ thành nhân.

Ngày hôm đó trong ánh chiều tà
Bên mộ chàng nàng ngồi lặng lẽ
Bằng những lời yêu thương thâm thì
Mà vì chuyện hai người lỡ dở

Nàng đã không có cơ hội nói
Ngay cả trong những ngày sau này.
Nàng ước mơ nếu kiếp sau tới
Sẽ không cảnh hai người hai nơi.

Tình yêu chàng-nàng sẽ lên ngôi
Cuộc sống tràn đầy những niềm vui
Không ai phải nói lời xin lỗi.
Và đoá hoa hạnh phúc rạng ngời.

Trong một thoáng, đột nhiên nàng thấy
Chàng hiển hiện với một nụ cười
Thật hiền hòa, bao dung, nhân ái
Một nụ cười đầy ấp tình người!

CHĂM TÁ NHÂN (MÙI QUÝ BÔNG)

(phóng tác theo Nguyễn N.)

*Giữ nguyên như trong bản văn xuôi

Winter, goodbye!

White flowers are rare.
Early blooms here and there.
Farewell wintry air!

Amazing green leaves,
Shiny, defying cold breeze
By the giant tree.

Tiny swollen buds
Fairly close to open up
Before the last frost.

Should they rather wait
For the cold to say goodbye?
Then, a splendid time!

Minh Chau Truong

February 2024

Cắm hoa: **Minh Châu Virginia**

HỘI XUÂN

Xương

Én lạc phương nào chẳng gọi xuân
Chồi non, lộc biếc hẹn bao lần
Trông hoa... vườn trái băng tê buốt
Đợi bướm... trời giăng tuyết trắng ngàn
Đào thắm, mai vàng phương ký ức
Nhạc lừng, hương ngát phía phù vân
Ra đi, khuất hút miền vô định
Xuân có bao giờ nhớ thế nhân?

Xuân có bao giờ nhớ thế nhân?
Chìm trong nghịch lý chốn dương trần
Tài năng đức độ lâm cùng nạn
Bạo ngược hung tàn chiếm quán quân
Thiên lý, nhân luân... đồ phế liệu
Tà thân, mỹ thuyết... bước vinh thân
Bốn nghìn năm bỗng theo mây khói
Hồn Việt nôn nao cuộc chuyển vần.

Triệu Bảo

ĐỢI XUÂN

Họa

*Đợi buổi quê nhà mở hội xuân
Đào mai lại nở thắm muôn lần
Này trăng bến cũ đừng e ấp
Hồi bướm vườn xưa chớ ngại ngần
Nhạc trỗi uy nghiêm chào chính khí
Hương bay ngào ngạt đón tường vân
Hồi sinh giọt lệ thành châu ngọc
Đem kết vòng hoa tặng cố nhân*

*Đem kết vòng hoa tặng cố nhân
Bỏ khi biệt bước phong trần
Chiêng dồn pháo nổ tan tù ngục
Trống giục lân mừng hết bạo quân
Trai gái chung lo đường cứu nước
Khó nghèo chẳng quản việc tu thân
Lửa thiêng thấp sáng hồn dân tộc
Cho áng thơ xưa lại nổi vần.*

nguyên vô cùng

Bài xướng

ĐÊM KHÔNG NGỦ NGHĨ VẪN VƠ

Nửa khuya tỉnh giấc tựa bao lơn
Thức, ngủ làm sao cứ chập chờn
Một tiếng chim gù cơn gió lạnh
Nửa vành trăng khuyết bóng mây vờn
Bạn thân bốn biển còn không đó
Nỗi nhớ bao năm phỏng có sồn
Lã Vọng ngày xưa ngoài tám chục
Vẫn còn đủ sức cứu giang sơn.

Giao Thừa Tết Giáp Thân-2004

HÀ THƯỢNG NHÂN - (1920-2011)

Bài họa 1

QUÊN TUỔI ĐỜI

*Ngày xuân xướng họa chuyện bông lơn
Nào có ngại chi cái vận “chờn”
Vỗ trán anh gieo vẫn chữ hiểm
Vung tay chị hạ ý thơ vờn
Không gian rộn tiếng cười không dứt
Vũ trụ vui trang viết chẳng sồn
Mặc kệ tuổi đời sống sộc tới
Ta cùng đùa cợt chốn thanh sơn.*

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

(9/6/05)

Photo: Nguyễn Quốc Khải

Bài họa 2

TÌM CON ĐƯỜNG KHÁC

*Chuyện đời đâu há dễ bông lơn
Chưa vận mơn rặng đã bảo chờn
Xó bếp chỉ ngồi nhìn chuột chạy
Ngoài sân lại đứng vuốt mèo vờn
Đừng quên bao kẻ lưng vai vá
Hãy nhớ mấy người vạt áo sồn
Chớ nghĩ sông sâu làm cách trở
Tìm con đường khác nổi xuyên sơn*

PHAN KHÂM - 2005

TIẾNG VỌNG QUÊ HƯƠNG

Theo áng mây trôi vượt núi sông
Bồng bềnh sóng nước lướt trùng dương
Bay về dải đất gầy xa tắp
Xao huyền một trời, nhớ cố hương!

Nơi ấy bây giờ hẳn khác xưa
Còn ai ngược mắt trời xanh lơ
Còn ai tha thẩn con đường cũ
Đếm lá me xanh trải mộng mơ?

Người có còn yêu cánh phượng hồng
Ngày xưa rung động tiếng tơ lòng
Bâng khuâng nấn nót dòng thơ dại
Vơ vẩn để rơi giọt lệ trong.

Vườn biếc bóng dừa thuờ tóc xanh
Hết rồi hoa bướm lượn trên cành
Hết rồi áo lụa bên hàng giậu
Tăm tối vùi chôn dưới mái tranh.

Chiều tím còn vương ghềnh đá xưa?
Hoàng hôn còn thắm bãi dâu thưa?
Người không trở lại vùng lưu niệm
Mấy rặng thù dương buồn gió mưa!

Vách đổ tường xiêu tiếng thờ dài
Người đâu chen chúc sống qua ngày
Thời gian còn lại niềm hoang vắng
Một thuở vàng son đã nhạt phai!

Nơi ấy cỏ cây cũng xót xa
Mưa thương nắng nhớ vẫn bao la
Vẫn trong tâm khảm tình non nước
Tiếng vọng quê hương mãi thiết tha.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

CHÀO THÁNG BA

Tôi nói lời tạm biệt tháng Hai,
Gió cuối mùa đông còn ở đây,
Tôi thêm hơi ấm khăn áo mới,
Thêm thấy nắng về tháng Ba ơi.

Chào tháng Ba trên xa lộ dài,
Trên cánh đồng sau giấc ngủ say,
Thức dậy đón một mùa hoa dại
Rực rỡ cho dù mộng chóng phai.

Chào tháng Ba trên đường phố quen,
Hoa đào hoa lê sáng mù sương,
Tháng Ba bỗng đẹp như huyền thoại,
Chẳng ở đâu xa, chuyệן đời thường.

Tôi nói lời thương chào tháng Ba,
Không tiếc tháng Hai vừa đi qua,
Tháng Ba quen mà lòng vẫn lạ,
Mây gió quen mà lòng như chưa.

Tôi đã đi qua mấy nhịp cầu,
Dòng đời qua mấy đoạn nông sâu,
Sông ơi cứ chảy về phía trước,
Tôi chẳng quay tìm quạ khứ đâu.

Không biết sông nào đến cội nguồn,
Không biết khi nào ta sẽ ngừng,
Từng khoảnh khắc dòng đời vơi cạn,
Người hãy tìm nhau một bến thương.

Hôm nay tôi chào đón tháng Ba,
Thế giới ngoài kia hay trong nhà,
Hãy vui hưởng thời gian hiện tại,
Tháng Ba gần rồi sẽ đi xa.

Tôi đồng hành với thời gian trôi,
Cho dù ấm lạnh của cuộc đời,
Cho dù cuộc sống này ngắn ngủi,
Tôi vẫn mơ góc biển chân trời.

Nguyễn Thị Thanh Dương

ĐÔI GIÀY CAO GÓT

(Cảm hứng từ "Lịch sử giày cao gót" trên VietFace TV)

Ở nhà em thích đi đôi dép mỏng,
Thoải mái làm những công việc thường ngày,
Em đâu cần so cao thấp với ai,
Đôi dép ấy và em hồn nhiên quá.

Nhưng khi hẹn hò với anh ra phố,
Em sẽ diện đôi giày khác đẹp hơn,
Đôi giày cao gót, cao khoảng năm phân,
Đủ để em sánh vai anh đo bước.

Em không chân dài nhưng em không thấp,
Nên chẳng cần giày cao quá, chông chênh,
Mặc quần tây hay váy phủ tới chân,
Em vẫn bước nhẹ nhàng như gió thoảng

Vừa đủ cao, vừa đủ em làm dáng,
Em nhường anh cao hơn một cái đầu,
Để khi mình thân ái nắm tay nhau,
Còn có chỗ bờ vai cho em tựa.

Đôi giày cao gót qua hàng thế kỷ,
Thời xa xưa của quý tộc giàu sang,
Thế kỷ hai mươi mới đến thứ dân,
Là món thời trang không còn ranh giới

Đôi giày cao gót bao màu bao kiểu,
Gót giày quai giày vật liệu khác nhau,
Làm đẹp đôi chân dưới ánh đèn màu,
Em tung váy quay cuồng đêm khiêu vũ.

Làm đẹp đôi chân khi đi ngoài phố,
Một ngày nắng hồng giày bước tung tăng,
Một ngày mưa buồn giày bước âm thầm,
Vẫn duyên dáng ân cần và lịch sự.

Em uyển chuyển đi giày cao, gót nhỏ,
Như cô người mẫu trình diễn trên sàn,
Khi có anh, em làm điệu với anh,
Chẳng cần điệu với người đứng, phố lạ.

Đôi chân em bôi lotion khi ngủ,
Bàn chân mềm, giày cao, sẽ không đau,
Nếu mai này mình không hẹn hò nhau,
Giày cao gót em đi buồn biết mấy.

Nguyễn Thị Thanh Dương

Em Bắc Giang

*buổi chiều nao, em vừa tròn mười tám
áo Tứ Thân trang điểm nét quê nhà
vai em gầy, đẹp màu da nắng sạm
dưới làn mây ngơ ngẩn, cuối trời xa*

*em Bắc Giang, đôi má hồng duyên dáng
tóc hiền ngoan bay trong nắng mượt mà
nón Ba Tâm, em che nghiêng ngày tháng
cây dã hương, hoa nở vàng thướt tha*

*gió yên bình lung linh hồ Khe Chảo
làng Thổ Hà, râm bóng mát cây đa
thác Ba Tia, lời nước reo xôn xáo
đưa vào lòng, tiếng quan họ dân ca*

*em quê hương, nụ cười sao xinh quá
suối Nước Vàng óng ánh, đẹp địa đàng
thành Xương Giang, em về đây yên ả
mây gió bay, khăn Mỏ Quạ mơ màng*

*Tây Yên Tử, dáng hoa chiều vương vấn
dãy rừng xanh, anh gọi nhớ Hạ My
lá mưa Ngâu, sân trường xưa áo trắng
mà cổ hương em nhớ mãi người đi*

*hồ Cẩm Sơn, tiếng nhạc lòng dẫu ái
xin gửi Người ngọn gió ấm thời gian
mái nhà xưa, buổi sum vầy trở lại
em Bắc Giang vẫn xinh thắm, dịu dàng*

Trường Đình / UK, sương mù già 2024

=====

+ **Bắc Giang**: Một tỉnh miền núi thuộc vùng Đông Bắc Việt Nam, giáp ranh giới với Lạng Sơn, Quảng Ninh, Thái Nguyên, Hà Nội, Bắc Ninh và Hải Dương, cách Hà Nội khoảng 50

km. Đặc sản của Bắc Giang gồm có rượu làng Vân, vải thiều Lục Ngạn, cam sành Bồ Hạ, bánh đa Thổ Hà, bánh đa Đình Kế, mì Chũ, bún Đa Mai, chè kho Mỹ Độ, xôi trứng

kiến Lục Ngạn, cua da, bánh đúc Đồng Quan, bánh vắt vai và gạo đôi Yên Thế.

+ **Áo Tứ Thân:** Một loại trang phục hàng ngày của phụ nữ miền Bắc trước thế kỷ 20. Ngày nay chỉ dùng trong những dịp lễ hội truyền thống. Phía bên trong áo Tứ Thân là chiếc yếm mỏng, loại màu nặng dùng cho phụ nữ lớn tuổi, loại màu nhẹ cho các cô gái trẻ. Yếm có các loại cổ xây (cổ khoét tròn), cổ xẻ (cổ khoét chữ V) và cổ nhọn (cổ khoét chữ V sâu thấp xuống).

+ **Nón Ba Tầm:** Một loại nón để tránh nắng mưa rất phổ biến của phụ nữ miền Bắc thuở xa xưa. Ngày nay, Ba Tầm chỉ dùng trong những dịp lễ hội lớn. Nón Ba Tầm được lợp bằng lá cọ, có dạng hình như cái lọng, và ở giữa lòng nón có cái khứa để giữ chặt chiếc nón trên đầu. Hai bên vành nón thì kết đôi chùm chỉ thao để làm duyên, vì vậy nên Ba Tầm còn được gọi là nón Quai Thao.

+ **Cây Dã Hương:** Cây cổ thụ đã trên 1.000 năm tuổi, ở xóm Giữa, xã Tiên Lục, huyện Lạng Giang, tỉnh Bắc Giang. Cây Dã Hương ở Bắc Giang được biết đến là cây xanh nghìn tuổi duy nhất trên thế giới, được xem là di sản quốc gia Việt Nam. Chu vi thân cây to trên 17 m, khoảng 8 người dang hai tay ôm. Là nơi thu hút hấp dẫn khách du lịch trong và ngoài nước, đặc biệt vào khoảng cuối xuân thì cây nở hoa vàng nhìn rất uy nghi bề thế.

+ **Hồ Khe Chảo:** Còn gọi là Khe Chảo (dấu hỏi), một hồ nước rộng lớn và yên bình, nằm dưới chân núi Hạ My, thuộc địa phận xã Long Sơn, huyện Sơn Động, cách thị trấn An Châu khoảng 25 km. Là một trong những điểm đến hấp dẫn của tỉnh Bắc Giang. Chung quanh hồ là những dãy rừng nguyên sinh của vùng đất Tây Yên Tử.

+ **Làng Thổ Hà:** Nằm tại xã Vân Hà, huyện Việt Yên. Nơi đây vẫn còn giữ được nguyên vẹn nét đẹp văn hóa truyền thống của vùng Bắc Giang. Từ đến làng Thổ Hà, du khách sẽ đến với cây đa, bến nước, sân đình, áo Tứ Thân, nón Ba Tầm và khăn Mỏ Quạ. Trước đây, làng Thổ Hà nổi tiếng về nghề gốm. Ngày nay, ngôi làng này còn được biết đến với nghề làm bánh đa và mì gạo.

+ **Thác Ba Tia:** Một thác nước đẹp hoang dã thuộc xã Tuấn Mậu, huyện Sơn Động, cách thành phố Bắc Giang khoảng 80 km. Ngọn thác Ba Tia là đầu nguồn của suối Nước Vàng ở xã Lục Sơn, huyện Lục Nam.

+ **Suối Nước Vàng:** Một suối nước với màu vàng óng ánh quanh năm, nằm trên dãy núi Phật Sơn, thuộc xã Lục Sơn, huyện Lục Nam, tỉnh Bắc Giang.

+ **Thành Cổ Xương Giang:** Được xây dựng vào thế kỷ 15 (1407) với lối kiến trúc độc đáo, nằm tại xã Đông Nham, ở phía Đông Bắc của thành phố Bắc Giang.

+ **Khăn Mỏ Quạ:** Loại khăn vuông màu đen mà phụ nữ Việt Nam thời xa xưa hay thường dùng, được chít thành hình góc nhọn như cái mỏ quạ ở phía trước trán.

+ **Hồ Cẩm Sơn:** Một hồ nước đẹp trữ tình có chiều dài 30 km ở địa phận huyện Lục Ngạn. Là hồ nước có diện tích lớn nhất của tỉnh Bắc Giang. Nằm giáp ranh giới với Lạng Sơn, trải dài theo những dãy núi cao ngút ngàn. Hồ Cẩm Sơn đã đi vào âm nhạc, được biết đến qua tác phẩm dân ca quan họ nổi tiếng với tựa đề Hồ Trên Núi của nhạc sĩ Phó Đức Phương (1971).

NỢ NHAU

em cứ nợ, ta cứ đòi. Không trả !
để cho ta đòi hết kiếp này thôi
nhưng xin em, đừng cố làm mặt lạ
để lúc gặp em, vẫn chút bồi hồi

em cứ giận, nhưng đừng bao giờ khóc
để mắt kia vẫn một thuở long lanh
giận hờn ta, em biết đời cô độc
để cho ta còn lại một chút tình

em cứ hỏi, đừng trách ta im lặng
nói ra chi, em hiểu, để thêm buồn
cả cuộc đời, đau tháng ngày mưa nắng
ta chỉ còn trái tim đắm yêu thương

em hãy nhận và xin đừng trả lại
tình ta trao đâu hỏi tự bao giờ ?
em cứ nợ, ta cứ đòi, mãi mãi
nợ nần chẳng, chỉ thẹn một vần thơ

em còn nợ một chút buồn xa vắng
dẫu năm xưa ta đánh cược với mình
gắng trả hết cho đường về tĩnh lặng
lời kinh cầu rụng xuống cõi vô thanh

mặc phương đình

VỀ THĂM QUẢNG NGÃI

(Thân tặng quý đồng hương Quảng Ngãi đã tham gia du xuân Giáp Thìn 2024)

Tám nàng vừa xuống sân ga
Về thăm xứ sở cách xa bao ngày
Bạn bè sum họp vui vầy
Quê hương Quảng Ngãi nơi đây thâm tình.

Bạn về làng xóm quê mình
Biết bao kỷ niệm ân tình dấu yêu.
Hương đồng cỏ nội nương chiều
Chim bay về tổ gió diu bờ tre.

Bạn về ngắm cảnh biển quê
Một ngày xuân ấm, Mỹ Khê đẹp trời
Tuổi thơ tuổi mộng một thời
Vội bao dấu ấn dệt đời xuân xanh.

Bạn về mai cúc trở cảnh
Bướm ong say nhụy thì thăm dưới hoa
Quê hương Núi Ấn sông Trà
Có nhiều thắng cảnh ở xa nhớ hoài.

Bạn về thăm lại quê nhà
Đến thôn Cổ Lũy chiều tà bâng khuâng
Qua cầu ngắm cảnh mây ngàn
Chớp hình kỷ niệm sáu nàng mộng mơ...

Viếng khu tưởng niệm nhà thơ
Chiều xuân mây trắng lững lờ bay cao
Ngậm ngùi thương tiếc biết bao!
Bích Khê Quảng Ngãi thi hào Việt Nam.

Bạn về thăm mũi Ba Làng...
Hải đăng soi sáng dẫn đường tàu đi
Ba Làng... ở xã Tịnh Kỳ (1)
Sóng leo ghềnh đá thăm thì tỉ tê.

Nắng hong khắp nẻo đường quê
Sáng ra bãi Rạng chiều về Khe Hai
Tiết xuân sười ấm tầng mây
Ngao du sơn thủy quê hương hữu tình.

Virginia, Mar 02/2024

Ngô Văn Giai

(1) Mũi Ba Tân Gân (tên gọi trước năm 1975)
ở xã Bình Đức, Bình Sơn.
Sau năm 75 đổi tên: Mũi Ba Làng An thuộc
xã Tịnh Kỳ, Sơn Tịnh.

Tìm Nụ Hương Tình

Sợi tình thả gió Xuân lời
Con tim lổ nhịp bên trời bơ vơ
Mắt buồn nhẹ thoáng mộng mơ
Chờ người biệt hững hờ phương xa
Bên song ngắm ánh chiều tà
Hồn se sắt lạnh nét ngà phôi phai
Tìm đâu hơi ấm bờ vai
Trang đài tình tự lên ngai mộng đầu
Phong sương mưa nắng dải dầu
Giấc mơ tương ngộ nhạt câu hện thề
Tháng ngày mòn mỏi con mê
Chân trời tím thẫm lối về quạnh hiu
Đành thôi an phận chặt chiu
Nhìn đời xế bóng, cô liêu dáng gầy
Nụ thương hồn chứa chan đầy
Hương xưa tình cũ còn ngây ngất lòng
Bến đời dẫu đục hay trong
Khép trang nhật ký giữa vòng tâm tư

ĐT Minh Giang

On his death bed, Alexander the Great summoned his generals and told them his three ultimate wishes:

1. The best doctors should carry his coffin;
2. The wealth he has accumulated (money, gold, precious stones etc.) should be scattered along the procession to the cemetery; and
3. His hands should be let loose, hanging outside the coffin for all to see!

LỜI TRỜI TRẮNG CỦA ĐẠI ĐẾ A-LỊCH-SƠN

-1-

Ngài Đại đế A-Lịch-Sơn
Một ngày cái chết chập chờn kề bên
Trước khi nhắm mắt quy tiên
Ngài bèn triệu tập tôi hiền thân thương
Cùng nhau đứng ở quanh giường
Nghe ba ý nguyện trời trăng cuối đời.

-2-

“Một là y sĩ đương thời
Ngự y tài giỏi mọi người biết tên
Phải cùng nhau tụ họp liền
Khiêng quan tài tới tận bên mộ phần.
Hai là châu báu kim ngân
Những gì ta có không cần giữ chi
Phải đem rải dọc đường đi
Vương dài cho tới cận kề nghĩa trang.
Ba là để lộ rõ ràng
Cho mọi người thấy tỏ tường gần xa
Đôi bàn tay của chính ta
Từ trong hòm gỗ thò ra phía ngoài!”

-3-

Tướng thân cận nhất của ngài
Nghe xong thắc mắc mở lời thưa ngay
Rằng lời trắng trối vừa đây
Mong ngài nói rõ ý này xem sao.
A-Lịch-Sơn giọng thều thào
Thốt lời giải thích trước sau ý mình.

-4-

“- Một là y sĩ tài tình
Khiêng quan tài để chứng minh một điều
Là khi thần chết tới kêu
Ngự y tài giỏi cũng đều bó tay
Cho nên cuộc sống hiện nay
Phải nên trân quý mỗi ngày từng giây!
- Hai là cửa cải vung đầy
Phí công gom góp lâu ngày làm chi
Khi mà thần chết dẫn đi
Cửa kia để lại, mang gì được đây!
- Ba là lộ đôi bàn tay
Đong đưa buông thả cạnh ngay quan tài
Vì tay trắng lúc chào đời
Thì khi từ giã cũng thời trắng tay!”

-5-

Sau khi thốt những lời này
Thời ngài Đại đế từng đầy oai danh
Nhìn quần thần đứng xung quanh
Từ từ nhắm mắt, an lành tắt hơi.

-6-

Lời bàn: “Quy luật lâu rồi
Sinh, Lão, Bệnh, Tử lặng trôi hằng ngày
Mong ai cũng nhận ra ngay
Đây là chân lý phơi bày hiển linh.”

Tâm Minh Ngô Tằng Giao

(phóng tác theo: The Last Wishes Of Alexander the Great)

TRANG TƯỜNG NHỚ
NHÀ THƠ NHƯ HOA LÊ QUANG SINH

CỤM HOA TÌNH YÊU

Cụm Hoa Tình Yêu, Cụm Hoa...

Nơi đây tưởng nhớ Người ra đi rồi

Bao nhiêu hoa nở cho đời

Mấy vần thơ bốn phương trời tiếc thương?

Phan Khâm

Hội Thơ Tài Tử tha phương

Công Anh gầy dựng trăm đường nhớ ghi

Nghiêng mình thương tiếc Anh đi

Chào tay Niên Trưởng, Lễ Nghi Tiến Người.

Quang Hà

Chiều Qua Cầu San Mateo

Qua cầu San Mateo
Gió lướt vi veo
Triều dâng sóng bạc
Bóng chim nghiêng chiều

Phía trước: bờ tây
Trời Half Moon Bay
Mây màu hoàng hỏa
Khói nhòa ngọn cây

Phong cảnh chìm sương
Tôi chìm nỗi nhớ
Chiều nay tha phương
Mà lòng cứ ngỡ...

Hoàng hôn rắng đỏ
Bên trời cổ hương...
Đôi bờ lộng gió
Sóng ru miên trường

Phá Tam Giang Oí!
Hẹn ngày trở lại
Ra bến ngồi chơi
Nhật thời trẻ dại...
Và nghe sóng kể
Cánh buồm xa khơi...

quang hà

Chiều Tìm Huế

Áo lụa qua cầu gió tím bay
Trường Tiền tha thướt, nón nghiêng quai
Tím qua Thượng Tứ về Gia Hội
Đẹp dấu chân son những gót hài!

Hương Giang trầm lặng hoàng hôn tím
Hương phé chìm sâu dưới đáy sông
Cầu hò mái đẩy không còn nữa
Để cố đô xưa trải nỗi lòng

Gió tím thổi thông phía Ngự Bình
Chim rừng nhớ bạn biếng bay quanh
Trái sim chín mộng ăn phần nửa
Một nửa thương yêu lại để dành...

Tím chiều phớt nhẹ pha chòm nắng
Trên thành quách cũ kín rêu đan
Ngó lên mái nguyệt rỗng ngõ gác
Gạch ngói còn ôm mộng đã tàn

Ai tô sương khói loang màu tím
Phải vì pha giọt lệ giai nhân
Hai châu Ô Lý, trang tình sử
Đời còn ghi nhớ một Huyền Trân!

Gác tía lâu son chìm quên lãng
Chỉ còn phơ phát ngọn sầu đông
Chỉ còn hoa khế âm thầm nở
Tím cả góc vườn tím nhớ mong

Chiều nay Tôn nữ qua đường phố
Gió thổi lên từ phía mé sông
Ai pha thêm tím vào cho Huế
Ta gửi về đây một tấm lòng...

quang hà

MƯA XUÂN... THÀNH CỔ

*Đợi mãi em về đọc lại thơ
Ngày xanh bút tích chữ phai mờ
Nhìn tranh mai thắm màu loang lổ
Ngắm ảnh bướm vàng cánh xác xơ
Chim bỏ rừng xưa thương nhớ cội
Thuyền lia sông cũ luyến lưu bờ
Đêm xuân mưa viếng thăm thành cổ
Thành thót giọt buồn dễ giấc mơ.*

Lý Hiểu

Xuân Tha Hương của họa sĩ / Nhiếp ảnh gia Vũ Hối

Tha hương xuân trời sâu ý khách
Xiêm tuyết mai vàng lòng cũ hương
Vũ Hối Xuân Mậu Dần 98

Thơ & ảnh, thư họa: **VŨ HỐI**

La Nouvelle Vague

La mer a rejeté des algues séchées d'une nuit sans lune
Combien de tempêtes ont passé
Remuant le ciel dans sa vie sans brume
Les nuages sont venus tirés par des voiles d'horizon.
Combien de soleils ont attendu

Les vents ont changé de voie
Sur les dunes ils t'ont guettée longtemps.
Dans l'entonnoir du ciel turquois.
Ils ont versé des larmes d'argent
Les oiseaux de passage t'ont quitté
Des nuits tu as pleuré leur retour
Combien d'amour ont passé

Le sable a repêché ses coquilles bercées par des vents amers.
Combien de visages ont pleuré
Derrière le rideau froissé par la mer
Exporte -moi nouvelle vague
Très loin de cette plage où j'ai tué mes paroles.

Parle-moi d'elle si vague
Si calme d'un soir sans rayon....

Diễm Hoa

TIỀN BIỆT CON YÊU

Xuân về hạnh phúc khắp muôn nơi
Sao mẹ mắt con? Ruột đứt rồi!
Cổ nuốt lệ tràn cơn suối lũ
Gắng ghìm tim loạn thủy triều sôi
Lá xanh rơi rụng buồn chằng đất?
Lá úa cuồng quay có thấu trời?
Cầu chúc con về Miền Cực Lạc
Từ nay quên hết nợ duyên đời.

Phương Hoa

Mùng Hai Tết Giáp Thìn - 2024

*****

Nguyện Cầu

Xuân về rộn rã khắp nơi nơi
Mây tỏa hồng quang nắng gọi mời
Góc nhỏ mẹ ngồi canh nấu thuốc
Giường đơn trẻ tựa găng neo đời
Đông Tây Nam Bắc cầu Thần Thánh
Bốn hướng tám phương lạy Phật Trời
Các Đấng từ bi xin cứu khổ
Con lành bệnh ngặt đón Xuân tươi.

Phương Hoa 01/18/2024

Họa

Cầu Nguyện

Vạn vật đang chào Tết đến nơi
Vườn hoa rực rỡ ngả khoe mời
Gần con dạ rối nhòa thương cảnh
Sát trẻ lòng chao lịm tiếc đời
Cuộc sống trầm luân cầu Chúa Phật
Niềm riêng mãi miết nguyện ông Trời
Xuân về mẹ lặng đun nồi thuốc
Khăn vải bao điều được tốt tươi.

Minh Thúy Thành Nộ 01/19/2024

Tình Thơ Xuân Thắm

Anh hỏi Tết này Em ở đâu,
Thưa Anh ở chốn có mưa ngâu
Có sương mờ mịn miền Tây Bắc
Viết những bài thơ thương nhớ nhau.

Anh ở đây miền không lấm mưa,
Tuyết không thăm viếng gió lùa thưa
Có anh Thi Sĩ già mơ mộng
Viết mãi Thơ Tình nhớ Xứ Thơ.

Em đợi chờ Xuân mong nắng Xuân,
Người về chung giấc mộng trăm năm
Đôi tim Thi Sĩ tràn Thi Phú
Thơ viết nghìn trang chuyện chúng mình.

Anh tưởng như Xuân đang tới gần,
Đem tin Xuân đẹp đến tình Xuân
Cho tim Thi Sĩ vui niềm Nhớ
Sáng cõi Thơ Tình vẹn Nghĩa Ân.

Tết của Tình Yêu không bánh trà,
Đôi lòng mơ tưởng giấc Mơ Hoa
Viết câu Thơ Nhớ trao Thương Nhớ
Và những chiều mong những sáng chờ.

Tết đến Xuân về Thơ nở Hoa,
Cõi lòng Thi Sĩ lắng phong ba
Viết câu Nhân Ái trao Nhân Thế
Ngòi bút Tình Thơ vẫn đậm đà.

Tết đến đầu Xuân Em chúc Anh,
Thơ Tình Thi Sĩ mãi tung hoành
Tình Xuân tươi thắm lòng Xuân thắm
Thơ có đôi và Em có Anh

Song Hoa

(Hoa Văn & Bùi Mỹ Hoa)

Mừng Xuân mới

Xuân từ “Lục bát” bước ra
Ngắm Anh Đào nở sắc Hoa trắng ngần!
Xuân đi Xuân đến bao lần
Mời tới Lễ Hội ân cần thiết tha!

Anh Đào nở giữa tháng ba?
Đang chờ đợi bạn chúng ta đi cùng!
Rừng hoa nở đẹp nào nùng
Người xem cả triệu trùng trùng nổi nhau.

Anh Đào tươi đẹp tàn mau!
Thời gian hoa thắm trước sau hai tuần.
Mặc cho thế sự xoay vần
Trẻ già trai gái ta cần sống vui!

Đường xa không ngại tới lui
Đời người dài ngắn hên xui sao lần?
Xuân tươi vui khỏe rất cần
Hội hè du lịch nhiều lần ước mơ.

Thái Hưng / PGH

**Năm mới Giáp Thìn kính chúc quý vị thân mến
luôn luôn vui khỏe trẻ trung dài lâu vạn sự như ý.
Thái Hưng/PGH**

Đêm Xuân

*Yêu nhau nên mộng mơ nhiều?
Chuyện đêm Xuân đẹp mỹ miều khó quên
Mong sao mãi được kề bên
Ngắm trăng tỏa sáng trên nền trời tròn*

*Lòng Em tha thiết ước mong
Cuộc đời hai đứa hết long đong chờ
Mưa Xuân lất phất giăng mờ
Làm cho hoa cỏ hiện giờ đẹp tươi*

*Tình ta từ thuở đôi mươi
Đến nay luôn vẫn thắm tươi hương nồng
Em như một đóa hoa Hồng
Anh như bướm lượn phiêu bồng cùng hoa*

*Đất Trời Biển rộng bao la.
Đêm Xuân nằm mộng đưa Ta tới Chàng
Sáng mai tỉnh giấc mơ màng
Tai nghe chim hót rộn ràng yêu thương*

*Hỏi Người có thấy vấn vương
Nhìn hoa bướm lượn yêu thương trao tình
Đêm Xuân Em ngủ nhớ mình
Xuân này sum họp gia đình ấm êm.*

Thái Hưng/PGH

Sương Y

Trong trắng đóa Kim Hương
Y trang còn dẫm sương,
Hoàng bào nhìn lấp lánh,
Xin chớ chạm Vô thường...

GITHÉA HOÀNG HY

Githéa Hoàng Hy

Thơ & ảnh: **Githéa Hoàng Hy**

Tím Áo Ngày Xưa

Mơ màng màu tím hoa lan
Cho tôi nhớ lại áo Nàng ngày xưa
Bố hoa sinh nhật tay đưa,
Màu hoa huệ trắng cho vừa tình Em...

GITHÉA HOÀNG HY

Githéa Hoàng Hy

Nắng Lạ Chiều

Chiều nghiêng nắng lạ xuyên hoa,
Sắc màu lồng lộng kiêu sa dịu dàng.
Tuông noi đây chốn địa đàng,
Lãng nhân xa xứ băng hoàng nhờ ai...!

Githéa Hoàng Hy

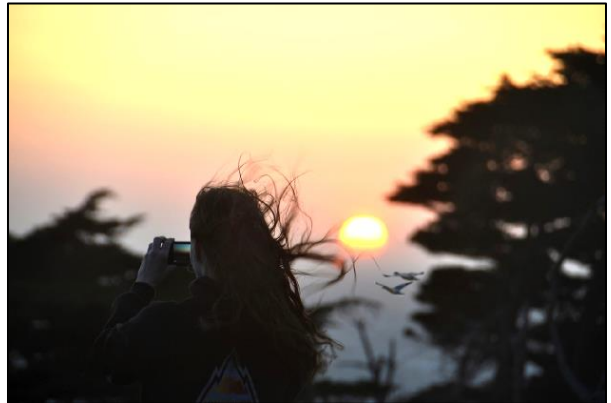
Githéa Hoàng Hy 完

Thơ & ảnh: **Githéa Hoàng Hy**

Tóc Gió

Chậm chậm thái dương tắt nắng ngày,
Hải âu rời biển vội vàng bay
Chân trời thăm thẳm mây chìm dạng
Hàng liễu âm thầm sắc đổi thay
Thấp thoáng bên ghènh thân ảnh hiện
Mập mờ trên bãi dáng hình lay
Hoàng hôn xin đợi đừng qua vội
Tóc lộng gió chiều, dạ muốn say.

Githéa Hoàng Hy

TIẾC XUÂN..

Thôi em để yên tôi về
Con đường sợt nắng vỡ về giọt mưa
Thôi em tôi xin chút thừa
Bù vào chỗ thiếu cho vừa đẹp đôi
Thôi em vó ngựa lưng đồi
Ngàn cây hoa bướm bên đồi tiếc xuân
Thôi em xin xóa nợ nần
Cưu mang sao hết phong trần trăm năm
Thôi em vẫn kiếp con tằm
Thoi tơ đan díu ăn nằm nương dâu
Đêm đêm kinh nguyện kinh cầu
Thời gian ai nhớ hai đầu Sông Tương
Thôi em nơi cõi vô thường
Còn nhau nhân nghĩa nhớ thương cuộc tình...

PHAN KHÂM

MƯỜI NGÓN TAY NGÀ

Em mười ngón tay ngà
Che nụ hoa hàm tiếu
Đêm thật là huyền diệu
Trong nhung gấm mượt mà

Mười ngón tay thiên thần
Nâng cánh hồng vừa nở
Thơm qua làn hơi thở
Từng sắc nước giai nhân

Mười ngón thật êm ru
Đi tới nơi cùng tận
Như thử thời đoán vận
Cho hồn đang phiêu du

Mười đầu ấn kiêu sa
Từng nốt nhạc tình ca
Thú đau thương rờn rợn
Đưa vào cõi trắng hoa..

PHAN KHÂM

ĐÓN XUÂN

Nắng vàng như mật ong,
Gió xanh màu cỏ biếc
Lòng ta đầy tưởng tiếc
Một thời xuân xa xưa!

Má phấn hồng hơn hoa,
Em, mắt trông ngây phở
Con đường này xuân cũ
Trao nhau tình ngù ngờ.

Xuân về khung cửa mở
Mai vàng lấm tấm hoa
Nghe lời ru của gió
Nỗi nhớ nào đong đưa...

Nụ hôn thơm tóc rối,
Xuân tới mộng la đà
Ngập ngừng anh muốn hỏi
Em nói gì đêm qua?

Xuân về xanh biếc lá,
Cành đông trĩu mắt buồn
Thời gian chừng mệt lả
Tuổi Xuân còn dư hương?

HOÀNG SONG LIÊM

NHƯ LÁ THU BAY

Vạt nắng hạ cuốn mình ru giấc ngủ
Gọi thu về quyến rũ nét kiều sa
Anh nghe chẳng trong sương khói bao la,
Dư hương cũ chưa nhạt nhòa năm tháng.

Trời vào thu áng mây sầu lãng đãng,
Mảnh hồn xưa tan tác lá thu bay.
Tình không men mà tình mãi nồng say,
Đưa ký ức lưu đày vùng nhung nhớ.

Lá xào xạc nhạc thu sầu muôn thuở,
Ngỡ lời buồn trăn trở buổi chia xa.
Thu mênh mang vương rải nắng chiều tà,
Nhặt vàng úa kết vòng hoa diệu vợi.

Em xin mãi làm người tình chờ đợi,
Đem cô đơn kéo sợi dệt vắn thơ.
Để mai đây tình vương vấn giấc mơ,
Sông Ngân cạn xóa đôi bờ ngăn cách.

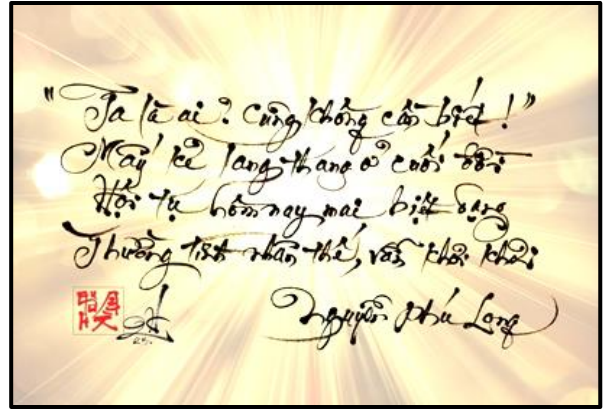
Như Liên

TƯỜNG NHỚ VĂN THỊ SĨ NGUYỄN PHÚ LONG

MỘT NĂM NGÀY MẤT: 2 THÁNG 3 NĂM 2023

GIA ĐÌNH TÔI

Miệt mài bồi đắp nghĩa **Nhân***
Khuyên nhau gìn giữ chút **Ân** tình này
Thời gian cho đến hôm nay
Nửa vòng trái đất từ ngày ra đi
Cảnh vàng lá ngọc **Kim Chi**
Rạng danh **Nam** quốc cũng vì ông cha
Đất lành quanh **Virginia**
Trời xanh hãnh diện như là rồng tiên.

Nguyễn Phú Long

(trong "ĐÃ 60 NĂM")

* Các chữ màu xanh là tên người trong gia đình

SINH NHẬT BỐ

Gió thổi đầu xuân nắng chan hòa
Chim về tìm tổ con tìm cha
Hoa vừa đơm nụ, cây trở lá
Ai ngỡ xuân này xuân lìa xa

Tám mấy năm qua một kiếp người
Bước đời trôi nổi bước ngược xuôi
Núi Tản sông Đà làng Khê Thượng
Thăng trầm vận nước Trường Xuân trôi

Bờ bến tự do thay đất Mẹ
Mái ấm gia đình Bố chờ che
Lo lắng mưu sinh dạy con cháu
Văn thơ trau chuốt quý bạn bè

Sinh nhật năm nay con khóc ròng
Người về lòng đất nợ trả xong
Nghẹn ngào thương tiếc không bán nết
Gửi đến người cha nén hương lòng

Kim Chi / 5 tháng Ba, 2023
khóc Bố, Văn Thị Sĩ Nguyễn Phú Long

NHƯ GIỌT NẮNG CHIỀU

*Như giọt nắng chiều rơi lãng đãng
Khói sương mờ ảo, khói sương bay
Em bên trời cũ mòn thương nhớ
Hỏi cội Mai già, Gió lấc lay!*

*Phố thị ai sầu! Sầu tịch lặng,
Đường Mây hun hút ... Sóng trùng dương
Bài thơ vẫn đó, mùa băng giá
Tâm sự về đâu! Mây viễn phương ...*

*Gió nổi trùng trùng ... giục lòng khách lữ
Thơ Đau! Ai phổ thành khúc miên trường ...
Quê Hương vẫn gọi. Vọng trong tiềm thức
Thắm lặng ý đời. Tuyết trắng muôn phương.*

*Thu vàng mấy lá. Rơi trong hồ hững,
Gió đã lên rồi. Và Bão đã lên!
Gió có mang thơ về nơi cố quận
Lòng ơi vơi vợi ... thương nhớ về em.*

*Ta thả lên Mây nỗi nhớ đây
Người em hiền hậu tuổi thơ ngây
Một trời tâm sự! Thu vàng úa!
Dối bóng quê hương. Bóng Nguyệt gầy ...*

*Như Giọt Nắng Chiều. Rơi lãng đãng,
Mắt Em Áo Giác! Nắng Chiều Phai ...*

Tuệ Nga

NHƯ GIỌT NẮNG CHIỀU - thơ: **Tuệ Nga**, nhạc: **Vĩnh Điện** - tiếng hát: **Diệu Hiền**

https://www.youtube.com/watch?v=qhM_7rNJsUA

KỶ ỨC MÙA XUÂN

Cái thuở Xuân tình nhẹ lướt qua
Trăm năm chưa tới đã Xuân già
Xuân đi Xuân lại bao Xuân nữa
Mộng ước qua mau bóng xế tà.

Ta chỉ còn Xuân trong kỷ ước
Vương mang hình ảnh những Xuân xa
Giá như em vẫn còn trong mộng
Nét đẹp Xuân xưa vẫn mặn mà.

Trời đã cho ta thơ một cõi
Bao nhiêu tình tự mãi đơm hoa
Bỗng dưng em hiện về như thật
Ôm cả Xuân thì đến với ta.

Dưới cội mai vàng nơi cố quốc
Mùa Xuân nắng ấm vẫn chan hòa
Tha hương mãi mãi không tha hóa
Nét đẹp muôn đời Xuân thiết tha.

Maryland, Xuân 2024

Đăng Nguyên

MÙA XUÂN VỀ TỚI

Em định nói với anh
Mùa xuân này rất ngắn
Nên tình yêu mong manh
Khiến em càng mê đắm

Sao anh lơ đãng cười
Làm như em nói dối
Trong tay anh tuyệt vời
Trái sầu tan bóng tối

Anh quay lưng rời xa
Bước chân buồn vời vợi
Em ngập ngừng lệ sa
Trái tim tha thiết gọi

Mùa xuân, mùa xuân này
Mây bay trên đỉnh núi
Trả anh cuộc tình đầy
Khi mùa xuân về tới ...

CAO MỸ NHÂN

QUÁ KHỨ THẬT XA

*Tại sao không còn đẹp nữa
Vườn tình vẫn nở đầy hoa
Và em, ra ngồi tựa cửa
Nhìn về quá khứ thật xa*

*Tại sao mây không buông thả
Mà toàn nụ tuyết trong thơ
Tóc em đã vương trắng xoá
Làm tan sóng nước vô bờ*

*Tại sao dòng sông dĩ vãng
Không khô đò nát bên trời
Khiến mùa xuân như lãng đãng
Vàng theo hồn mộng chơi vơi*

*Tại sao? Thôi em, tất cả
Chỉ là ngày tháng lênh đênh
Chỉ là tuyệt cùng vô ngã
Cát bụi không gian mông mênh ...*

CAO MỸ NHÂN

HÁI LỘC BỒ ĐỀ

*Già Lam có cây bồ đề
Sân vàng sắc lửa mời về chùa thăm
Đầy trời hương khói mừng xuân
Tam quan khép mở, trăm luân bỏ ngoài*

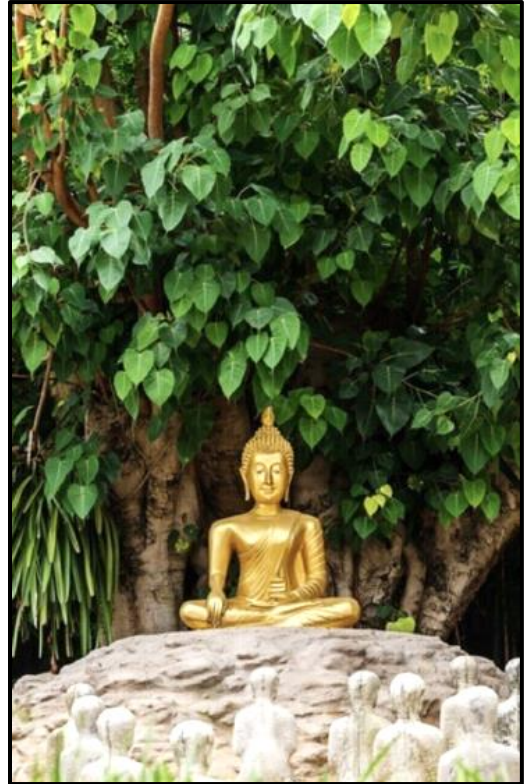
*Tiếng chuông đồng vọng u hoài
Mây trong đáy mắt trang đài niềm vui
Cây bồ đề thừa xa xôi
Chư tăng thanh thản niệm hồi kinh xưa*

*Đắp y đôi vạt đại thừa
Sao em ngộ mãi người chưa nhập thiền
Về chùa tìm nổi bình yên
Lá bồ đề bỗng rơi nghiêng ngấp ngừng*

*Cội già bắt tử sau lưng
Trường sinh huyền mộng trên tầng lá xanh
Về chùa hái lộc trao anh
Mùa xuân bát ngát mơ lành tặng em ...*

Hawthorne 7-2-2024

CAO MỸ NHÂN

=====

Hình như CAO MỸ NHÂN chưa chính thức CUNG CHÚC TÂN XUÂN nhị vị nghệ sĩ PHAN ANH DŨNG và PHAN KHÂM cùng toàn gia trực thuộc. Vậy bên trời rét NÀNG BÂN, xin gửi lời CHÚC MỪNG NĂM MỚI nhị vị chủ trương THƠ NHẠC CỎ THƠM được vạn điều như ý nhé. Thân chúc THƠ CA CỎ THƠM NGÀO NGẠT HƯƠNG TRỜI (chính là quốc sắc thiên hương đấy), để lại cho đời sau, (lại một lời trong bài nhạc tình ca nữa) thấy được nét đài trang của bặt ngàn phương thảo kiếp này nhé.

KÍNH CHÚC VẠN AN.

CAO MỸ NHÂN

XUÂN

*Xuân, mùa thứ nhất của hằng năm,
Mùa nở của hoa, lá ủ mầm
mùa bướm ong, tha hồ hút nhụy
Mùa con người trải hội ngày rằm.*

*Xuân, tên cha mẹ đặt cho con,
Mùa lái buôn lo tiền mua, gom
Từ ám chỉ con người khoẻ mạnh
Mùa tươi, mát, cỏ, mạ xanh non.*

*Xuân, thời con người đã thành danh,
Có sức khoẻ, đang độ đua tranh
Thời đã có chương trình tiến bước
Thời gia đình ấm êm, vây quanh.*

Kha Oanh (Oanh Nguyễn SC)

Chớm Xuân

Cùng trăng chờ đón nụ xinh
Thoảng hương dịu dịu nguyên trinh ngọc ngà
Vườn xuân chờ bước người xa
Tương giao ý hợp Quỳnh hoa đỏ màu
Tượng trưng chung thủy bền lâu
Vì hoa chỉ nở lần đầu trong đêm
Như tình nguyên thủy êm đêm
Dấu tàn vẫn trọn duyên bền trăm năm.

Thơ & Hình Ảnh: **Kim Oanh - Úc châu**
Vườn đêm 26.02.2024

Một lần Xuân

Một lần tim gõ nhịp sai
Tiếng lòng thầm gọi tên ai dịu dàng
Hồn bay phách cũng đi hoang
Mùa xuân vĩnh cửu thênh thang đất trời
Mắt trong bóng mắt hình soi
Nụ tình chớm nở hương đời bên nhau

Một lần xuân tận xót đau
Cánh hoa tan tác chìm sâu biển trời
Tiếng lòng than thở trắng lời
Hồn tan phách cũng trùng khơi mịt mù
Mùa xuân vĩnh cửu âm u
Mắt vời tìm bóng thiên thu vỡ vàng

Một lần thuyền bến lỡ làng
Đêm thâu vắng vặc canh tàn trăng di
Mắt sầu mắt lệ ướt mi
Hồn phách đôi ngã phân ly nghìn trùng
Mùa xuân vĩnh cửu mộng lung...
Tìm trắng trắng khuất tận cùng nỗi đau.

Kim Oanh - Úc châu
Xuân 2024

Những Cảnh Bướm Mộc Lan Trong Nắng Chiều

Ngoài vườn ngàn cánh bướm bay
Phấn hồng là lướt uống say nắng chiều
Trên trời mây trắng phiêu diêu
Trông như cô gái mỹ miều rất xinh

Trăm ngàn cánh võ lung linh
Bên khung cửa sổ ghi hình nơi đây
Thơm mùi dịu ngọt ngát ngây
Thản nhiên hít thở nồng say thẫn thờ

Tưởng như mộng, tưởng như mơ
Nhưng không đây thật sắc tơ mượt mà
Trăm ngàn cánh, trăm ngàn hoa
Mộc Lan thơm ngát đậm đà ngát hương

Biết bao hoa đẹp hóa thường
Bên nàng hồng phấn dễ thương nhất vùng
Áo em mềm mại êm nhung
Tôi nâng niu lấy, ngượng ngùng em bay!

Y THY VÕ PHÚ

Forsythia, Hoa Vàng Đầu Xuân

Nghe chim ríu rít gọi đàn
Thấy hoa Mai nở rộn ràng trước sân
Ồ hay xuân đến thật gần
Xôn xao lộc biếc muôn phần lung linh

Mai vàng bốn cánh xinh xinh
Dọc theo bờ giậu trăm nghìn đóa hoa
Hôm nay hoa trở trước nhà
Niềm vui mang đến chan hòa thương yêu

Cánh hoa dáng mỏng mỹ miều
Trái qua đông lạnh ít nhiều cô đơn
Nhưng hoa nào có giận hờn
Chờ mùa Xuân đến điểm son cuộc đời

Hoa cười cất tiếng gọi mời
Tôi lồng khung ảnh treo nơi đầu giường
Cho đời thêm một chút hương
Nghe sao hạnh phúc môi vương nụ cười.
Y THY VÕ PHÚ

Hoa Hạnh Phúc

Khi ta Hạnh Phúc bên nhau
Hình tim biểu tượng tím màu thủy chung
Xuân sang quyến rũ khắp vùng
Từ đông qua tây tận cùng miền Nam

Bao nhiêu thắng cảnh danh lam
Tinh hoa kết lại không gian sân vườn
Cho dù nắng gió phơi sương
Bóng cây Hạnh Phúc mát đường em đi

Bông hoa Hạnh Phúc diệu kỳ
Làm nhiều món lạ khắc ghi vào hồn
Luộc, xào, làm bánh tuyệt ngon
Quả dùng như đậu khi còn xanh tươi...

Cây hoa Hạnh Phúc mỉm cười
Đem mùa Xuân đến đón người phương xa
Ngắm nhìn Hạnh Phúc bao la
Một màu tím thắm cho ta say lòng!

Y THY VÕ PHÚ

*030623 - Redbud (Cercis canadensis)
có tên tiếng Việt là Hạnh Phúc*

Xuân Khứ

Ướt tình Trân Châu, nghe gió thổi
Vén rèm Khuê Các, ngắm mưa rơi
Gió mưa suốt suốt, thuyền trôi nổi
Lỡ kiếp Hồng Nhan, lỡ kiếp người.

Nhất-Phương

****

Ủ giọt tàn Đông

Nước ở phương nào nước tới đây?
làm mưa ướt trái sầu trên cây
màn mưa luân vũ, màn hư ảo
ủ giọt Đông tàn dưới vạt mây

Từng giọt ru êm tiếng hát buồn
ngoài kia lịm tím ánh chiều vương
gió lay, lá uốn mình ôm gió
mấy vạn năm dài gió có thương?

Tiếc thay nhánh lá đau vì nước
ngơ ngác đường quen, lầy lất bay
dấu vết thời gian mòn mỗi đó
bao mùa bão cũ đến hôm nay

Mùa chuyển thăm khơi gọi nỗi niềm
làm sao xóa bóng chìm trong tim
phủ mờ Đông tàn lên bóng nhạt
cuốn mối tơ làm chỉ rối thêm

Nước giữa lưng chừng nước cứ rơi
mênh mông vơi vơi tiếng không lời
chim ngủ, lạnh lòng quên điệu hát
muôn thú xa dần những cuộc chơi

.....

Đông khứ, Đông tàn... Xuân đảo Xuân
Dường nghe chim trở giấc ngoài sân
Khóm hoa Thiên Điều tươi màu lá
Khoác áo hoàng kim, thở rất gần.

Nhất-Phương

NÀNG XUÂN GIÁP THÌN

*Chiêm bao người ngọc bước vào sân
Tha thướt xiêm y dáng tuyệt trần
Suối tóc mơ màng trang mỹ nữ
Bờ vai mềm mại đáng giai nhân
Làn môi tươi thắm nhìn diên đảo
Ánh mắt long lanh khiến lạc thần
Khép nép hỏi em đâu đến nhỉ?
Giáp Thìn thiên hạ gọi - Nàng Xuân.*

Thủy Lâm Synh

Giáp Thìn 2024

Qua Đèo Ngang

Bước tới Đèo Ngang bóng xế tà
Cỏ cây chen đá, lá chen hoa.
Lom-khom dưới núi tiều vài chú
Lác-đác bên sông rợ mấy nhà.
Nhớ nước, đau lòng con quốc quốc
Thương nhà, mỗi miệng cái da da.
Dừng chân đứng lại: trời, non, nước
Một mảnh tình riêng, ta với ta.

Bà Huyện Thanh Quan

Passing by the Ngang Pass

by **Bà Huyện Thanh Quan** (Wife of Head of District of Thanh Quan)

Translated into English by **Hương Cau Cao Tân**

*Pausing my footsteps at the Ngang Pass when the sun has declined over
Where the grass is competing with the rocks, and the leaves the flowers.
At the mountain's bottom, there are some woodsmen who are bent walking
And beside the river, some houses on stilts are here and there, scattering.
Pondering upon motherland's fate pains the country swamp hen's heart
Crying the love for the family tires its bill on the home francolin's part.
I am pausing, scanning the sky, the mountain, and the water so deeply
There is a whole lot of personal sentiments, but only with me and for me.*

ĐIỂM-TRANG

Cho tôi xin tấm gương!
Cho tôi xin chiếc lược!
Xuân về trên Quê Hương,
Xấu-xí sao nhìn được?

Này, những sợi tơ vương
Đã một thời óng mượt:
Tay nào mà vuốt trượt?
Gió nào mà xuôi ngược?

Này, ống kính thiên-phương:
Màn ảnh của trần-dương,
Sáng ngời hai mặt nước
Phản-chiếu bóng thiên-đường!

Này, đôi môi uyên-ương
Ngọt lịm lời yêu-đương,
Thắm tươi màu mộng-ước,
Rực-rỡ sắc hoa hương!

Này, hàm răng kim-cương
Trắng bóng ánh tinh-khương:
Môi nào mà mộng ước!
Má nào mà thương-thương!

Này, vàng trán thanh-lương!
Này, sống mũi chân-phương!
Này, làn da má mượt!
Này, vành môi khiêm-trương!

Tóc tôi dù ngã ngược
Không thấy ngôi ngay đường,
Mắt tôi dù khổ-dượt
Chứng-kiến đời tang-thương...

Môi tôi... dù phai hương...
Má tôi... dù nhô xương...
Răng tôi... dù sứt xước...
Da tôi... dù tái sượng...

Xin cho tôi vững bước!
Xin cho tôi kiên-cường!
Cho tôi xin... chính-chước!
Cho tôi xin... hiền-lương!...

Cho môi đừng xác-xược!
Cho tay đừng nhiều-nhương!
Cho hồn đừng ô-trược!
Cho đời đừng tai-ương!

Xin cho óc ngay đường!
Xin cho lòng trong gương!
Xin cho đất thắm hương!
Xin cho trời ngát hương!

Cho tôi thân+trí lược!
Cho tôi thân+tâm gương!
Xuân về trên Quê Hương,
Xấu-xa: -- sao chịu được?

Xuân về trên Quê Hương,
Xấu-xí sao nhìn được?
Xuân về trên Quê Hương,
Xấu-xa sao chịu được?

THANH-THANH

BẢN ÁN

này em, hãy nghe đây bản án
anh mang theo vũ khí tình yêu
bắt giam em trong tim anh vĩnh viễn
xiềng xích em bằng mật ngọt ngào chiều

em đừng hòng có khi nào vượt ngục
anh sẽ cho nghìn sợi nhớ bủa vây em
anh sẽ thả nghìn sợi thương giăng lưới
bắt em về giam chặt suốt ngày đêm

em đừng mơ một ngày nào mãn án
loại tù em là loại án chung thân
phải khổ sai bằng tình yêu say đắm
phải biệt giam trong tim thắm máu hồng

ngục thất chỉ có mặt trời tình yêu
bữa ăn chỉ có một món tình yêu
hơi thở chỉ có dưỡng khí tình yêu
đó là quy chế bắt em phải theo

nếu em hỏi là : em có tội gì?
ai cho anh quyền được bắt em đi?
quyền Thượng đế cho anh, em nhớ lấy
tên tội đồ làm nát trái tim si

nếu em không chịu tuân theo luật hình
và nếu trái tim anh chưa hồi sinh
thì kiếp sau anh kêu thêm bản án
lại tống giam em trong trái tim mình

HOÀNG HƯƠNG TRANG

A SENTENCE

Darling! Listen to the sentence I am returning.
I am armed with a special weapon: love burning.
I will capture you, forever in my heart confine you,
Chain you, indulge with honeyed words you're due.

Do not expect any time ever to break out of jail.
Miss-you cages will imprison you, without bail.
Thousands of longing-for-you threads I will set
To recapture you, impound you in my casting-net.

Do not dream of a day your judgment will expire.
Your type is life imprisonment, the most dire.
You must suffer penal servitude in affection,
Be closely confined in ardent love as correction.

The only light in your prison is the sun of passion;
The only meal is the feast of fondness as ration;
The only air in there is the oxygen of devotion;
That is the regulations you must have clear notion.

If you ask me what crime you have committed,
And who empowered me to collar you as in fitted?
Well, Nature has entrusted me in that smart
To pinch you, the culprit breaking my crazy heart.

If you do not comply with the law, with me at strife,
And if my hurt heart has not come back to life,
Then I will, in reincarnation, return one verdict more
To incarcerate you again in my ever amorous core.

Translation by THANH-THANH

Bài Tâm Tình Số 8

*Ta về thành cổ tìm kỷ tích
kỷ niệm ghen ngào đứng lặng thình
chân thẩn thờ quanh vòng cửa đỉnh
mây đùn sương lạnh khói xây thành.*

*Tường ẩm rêu phong sầu vạn cổ
miếu đèn khép kín cổng thâm sâu
nước hồ im ắng hoa tàn úa
viễn khách lòng đau nhỏ giọt sầu*

*Tìm nét chữ xưa trên vách đá
nhặt mờ phai theo lớp bụi trần
tiếng tắc kè âm vang chùng ám
gọi hồn oan khuất giấc ngàn năm*

*Chợt hồi tưởng màu hoa phượng thắm
tháng hè xưa những buổi tan trường
vì sao nhĩ chuỗi ngày xa vắng
cọng rong buồn chìm đáy dòng Hương...*

*Con đò nhỏ qua về bến nước
tiếng nhặt khoan khuya khoắt giữa dòng
bì bõm vung mái chèo trên sóng
gọi xưa buồn thoi thóp con sông.*

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

(về lại Huế 1984)

“Bài Tâm Tình Số 8” là 1 trong lượt 32 bài thơ tôi viết sau khi ra khỏi nhà tù cs, đặt tên chung là Bài Tâm Tình và đánh số theo thứ tự.

ẢO PHỐ / Illusion Town

Xin trả về ảo phố
Những cánh mộng xuân thì
Xin trả về ảo phố
Tiếng hát Chim Họa Mi

Please return to the illusion town
the dreams of youth.
Please return to the illusion town
the melodious songs of the nightingale.

Trong vườn tôi còn lại
Nụ nhỏ hoa Tường Vi
Cánh phớt hồng xao xuyến
Như mắt lệ sầu bi...

In my garden, there remains
the small bud of a multiflora rose.
Fluttering pink petals,
like tears of sorrow...

Cánh phớt hồng nhưng nhớ
Như dáng Mây chiều đi
Có âm hưởng Đường Thi
Bài Thơ Sầu Vạn Cổ...

Lonely pink petals,
like the evening clouds
with the resonance of Tang poetry,
a poem of eternal sorrow...

Không trả về Ảo Phố
Tôi cất giữ trong Hồn
Để có những Hoàng Hôn
Tôi đem ra Phố dạo...

Without returning to the illusion town,
I keep it in my soul
for the moments of twilight
when I take it out for a stroll...

Giữa Chợ Đời huyên náo
Giữa cát bụi mù sa"
Đời lơ là không chuộng
Thơ Ngơ Ngẩn... xót xa!

In the bustling market of life,
amidst the dust and haze,
Life is indifferent and negligent,
Poetry is dazed with sorrow!

Nhưng Trong Hồn Tôi Bỗng
Thơ Huyền Diệu Thăng Hoa...

But suddenly, within my soul
Poetry miraculously transcends...

Thơ: Tuệ Nga, nhạc: Mộc Thiên, HDN trình bày, Vương Thanh chuyển ngữ
<https://www.youtube.com/watch?v=uy8JQgpi60Q>

VỘI VÀNG

Hôm qua con bướm chết
Trong vườn cây lá xanh
Hôm qua anh mới đến
Bé vội vàng quên anh.

Bé vội vàng quên anh
Bên này tường vôi trắng
Nhìn lên khung cửa xanh
Mặt trời không còn nắng

Anh thầm yêu nhẹ nhàng.
Anh thầm yêu nhẹ nhàng
Bài thơ chưa kịp viết
Để gió bay... gió bay...

Tình anh chưa kịp đến
Bé vô tình không hay.
Bé vô tình không hay
Hôm qua con bướm chết.

(Bài thơ cho Bé)
Nguyễn Mây Thu - France

TRÚC ĐÀO

Nhà anh có hoa trúc đào.
Trắng, hồng, đỏ, tím, hoa nào Bé ưa?
Hồng đào ngan ngát hương đưa,
Bạch đào thanh khiết cho vừa lòng yêu,
Cẩm đào buồn biết bao nhiêu,
Để cho anh gọi nắng chiều tương tư.
Nói ra cho thật lòng ư?
Anh mơ hết buổi chiều như bây giờ.
Sao đôi mắt quá ngây thơ?
Sao đôi môi lại hững hờ dễ yêu?
Trúc đào dẫu có diễm kiều,
Cũng đâu đến nỗi làm xiêu tấm lòng.
Yêu thầm, Bé có biết không?
Cớ sao chiều ấy áo hồng đi qua.

(Bài thơ cho Bé)
Nguyễn Mây Thu - France

Sinh Nhật Đầu Xuân

Tháng chạp mười lăm nhớ mẹ hiền
Vui buồn tuổi mới cảm thiêng liêng
Thời gian thấm đậm bao niềm kín
Ký ức sao mờ những nỗi riêng?
Bướm đậu thưa vờn trên chậu thọ
Hoa Đào thoảng rụng dưới hàng hiên
Đàn em tổ chức mừng sinh nhật
Món đãi chay ngon nhập tiệc liền.

Minh Thúy Thành Nội

CHO TUI HỎI

Cho tui hỏi rứa chừ Xuân nơi Huế
Phan Bội Châu có tấp nập rộn ràng
Trần Hưng Đạo lớp người đi dạo Tết
Chợ Đông Ba hoa quả chất xinh hàng

Cho tui hỏi mấy O trên đường phố
Cố khoe màu áo đẹp về thướt tha
Trường Tiền đón chào O trong nắng gió
Hay vướng đầy mái tóc hạt mưa sa

Cho tui hỏi rứa chừ Mai đã nở
Trước sân nhà báo hiệu bóng Xuân sang
O hàng xóm còn ngồi bên khung cửa
Dệt mảnh đời theo những mũi len đan

Cho tui hỏi rứa còn đun bánh tét
Bếp than hồng rim mút ngọt ấm êm
Và pháo nổ dòn tan chờ đón Tết
Lòng hân hoan thấm gió lạnh qua thềm

Cho tui hỏi rứa chừ sông Hương chảy
Có còn ai ngồi giặt áo bên bờ
Vang tiếng hát đẩy đưa hò mái nhị
Nhìn con đò trôi dạt mắt thăm ngơ

Cho tui hỏi mùa đông còn ngập lụt
Mưa dầm dai hay nắng điểm hanh vàng
Rồi đêm vắng nghe chuông Chùa vọng lại
Giấu nỗi buồn lặng ngắm ánh trăng tan

Cho tui hỏi chuyện rằng tê về Huế
Thương lắm tê... nhớ mãi bóng quê hương
Xuân đã tới bên ni sầu lắng đọng
Xin trả lời kẻ bỏ Huế tha phương

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 2/2024

Hồi ức Buồn

Đã nửa đời bôn ba nơi xứ lạ,
Vẫn thấy mình sao còn như trẻ thơ
Vẫn thấy quê hương trong nỗi nhớ,
Và thấy đâu đây nỗi mong chờ.

Nhắm mắt lại là Duy Tân, trường Luật,
Hàng me xanh ghi dấu những hẹn hò.
Cà phê Thu Hương ngày trốn học,
Đọc thơ Hoàng thị, nghĩ vẫn vợ.

Nhắm mắt lại là Mậu thân, ngày Tết
Xác người dân lẫn trong xác thù,
Đã không còn thời gian để khóc
Nhìn chung quanh, chỉ thấy những niềm đau.

Một sáng mù sương lòng se lạnh,
Trước mặt nơi đây là Vũ đình trường,
Cổng Anh Đào, vọng Diều Hâu, Bạch Cúc,
Đã xa rồi mà gần vẫn vương.

Nhắm mắt lại là Pleiku đất đỏ,
Những chuyến hành quân đòi Chư Xang,
Đêm ngủ tiền đồn gần biên giới,
Uống rượu rồi mơ chuyện phố phường.

Một sáng tháng tư đất trời ngơ ngác,
Nước mắt rơi như mù mịt mưa rơi.
Quê hương này khổ đau không dứt,
Oan khiên này bao giờ mới thôi.

Nhắm mắt lại là Trại tù cải tạo,
Khúc bi ca lịch sử thét gào.
Đất nước tôi sao quá nhiều cay nghiệt,
Cùng mẹ cha mà muốn giết nhau.

Thôi cũng nổi chìm theo mệnh nước,
Ngồi đây nhớ lại buổi té cờ.
Súng gươm ngày nọ tìm đâu thấy,
Năm tháng tàn dần những ước mơ.

Đành rời xa mà ngày về không hẹn,
Đành như mây trời trôi lênh đênh,
Dấu kín sâu thương trong hồi ức,
Nắng buổi xế chiều sao mong manh.

Tuệ Trung

GỬI BẠN NGÀY XUÂN

Gửi ai chút tuyết để làm quà
Thêm chút đông buồn lạnh buốt da
Tết ở nơi này luôn thiếu nắng
Mai trồng phương đó hẳn nhiều hoa?
Muốn sang... lại ngại tàu xa bến
Toan gọi... còn e bạn vắng nhà
Năm mới, thôi thì xin chúc phúc
Đường dài cách trở...nhớ hoài nha!

Thy Lệ Trang

NIỀM VUI TUỔI GIÀ

Dù cho Xuân sắc đã qua rồi
Lòng vẫn êm đềm như nước trôi
Ngày trước thập tam vừa thắm nụ
Bây giờ thất nhị vẫn tươi thời
Vườn rau bát ngát đầy ong bướm
Bóng nguyệt thanh thang lắm mong đời
Còn bao năm nữa tay vung gậy
Dạo khắp trần gian ca hát chơi!!

Thy Lệ Trang

ƯỚC MONG HỒNG

Sáng nay thiếu nắng lại thừa mưa,
Vừa bước xuống đường đã thấy thơ
Đâu phải mình là thi sĩ thật
Chỉ là người thích mộng yêu mơ!

Bằng hữu xa xôi đẹp đủ đây,
Mười người mười ý tuyệt vời hay
Có ưu tư cũng đôi bờ giấy
Mai nữa tình nào chẳng gió bay...

Đời đã cho Thơ chữa cạn dòng,
Xuân vàng cho ý để chờ mong
Cùng tình bè bạn còn vô kể
Gần cũng như xa vẫn đẹp cùng.

Chân bước đi lòng nhớ xứ mưa,
Ước mong không biết đến bao giờ
Em về thăm lại vùng Đông Bắc
Để bạn hữu cùng nói chuyện thơ!

Cứ nghĩ ngày xanh còn với tôi,
Làm thơ nhân nghĩa mến yêu đời
Tình Thơ mãi mãi như nhung lụa
Và thấy cuộc đời thật đáng vui.

Hoa Văn (01/30/2024)

MONG CHỜ

Tôi đếm thời gian em đếm thơ
Mùa Xuân như mới tới sân chờ
Vài con chim đã lên câu hát
Mỗi sáng gần đây theo gió đưa

Hôm nay mới chớm mùa xuân thôi
Hương ấm chưa đầy năm tháng vui
Đông Bắc giờ này còn giá lạnh
Ra đường nắng xuống lẻ loi vui

Tôi viết bài thơ để nhớ thêm
Bên này bên ấy sợi tâm duyên
Làm thơ là để vui trần thế
Không dám mơ gì chút tuổi tên

Còn tình ân bởi tim còn hồng
Dăm ý thơ vàng nghĩa sáng trong
Tôi cũng như em vẫn với chữ
Đời còn thi phú đẹp vui chung

Năm tháng trôi mau Hạ cũng gần
Mong ngày hội ngộ bạn tri âm
Lung linh chút nắng hồng trên lối
Là ước mơ cùng sáng cõi tâm.

Hoa Văn 02/22/2024

Ban Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đồng góp thơ mỗi 2 tháng cho Tập thơ Văn học Cỏ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

Hoa Anh Đào - Washington DC USA - 3/2022 - Ảnh: PAD

Mời quý vị thưởng thức: “20 CÂU CỦA TUỔI TRẺ”

Nhạc: **Nguyễn Hiền** - Thơ: **Song Hồ**

Tiếng hát: **Tâm Hảo**

https://www.youtube.com/watch?v=8tKSjP_s3gE

*... Cho tình yêu trọn kiếp người bên nhau
Như mùa xuân đẹp hoa nắng muôn màu
Cho ngày mai còn như tình vừa chớm
Dệt khúc ca tình ái gửi ngàn sau ...*